

Broj: X-K-07/477

Sarajevo, 12.05.2009. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudije Vesne Jesenković kao predsjednika vijeća, sudije Hasije Mašović i sudije Fikreta Kršlakovića kao članova vijeća, u krivičnom predmetu protiv optuženih Suada Glavinića i Saudina Duvnjaka, zbog krivičnog djela organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) u vezi sa krivičnim djelom ugrožavanje sigurnosti zračne ili morske plovidbe iz člana 198. stav 2. KZ BiH i krivičnim djelom razbojništvo iz člana 289. stav 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ F BiH), počinjena u sticaju, odlučujući o optužnici Tužilaštva Bosne i Hercegovine (BiH) – Posebni odjel za organizirani kriminal, privredni kriminal i korupciju, broj: KT – 492/07 od 28.04.2008. godine, nakon održanog glavnog, javnog i usmenog pretresa, u prisustvu tužioca Tužilaštva BiH Jasmine Gafić, optuženog Suada Glavinića i njegovog branioca advokata Senada Krehe iz Sarajeva, te optuženog Saudina Duvnjaka i njegovog branioca advokata Almina Dautbegovića iz Zenice, donio je i javno objavio dana 12.05.2009. godine sljedeću:

P R E S U D U

Optuženi:

1. SUAD GLAVINIĆ, zv. „Sudo“, sin Alije i majke Zahide rođ. Alijagić, rođen 15.06.1957. godine u Sarajevu, stalno nastanjen u Vogošći, ul. Jošanička br. 68 oženjen, otac jednog mladb. djeteta, po zanimanju KDZ operater, zaposlen na Međunarodnom aerodromu Sarajevo, po nacionalnosti Bošnjak, državljanin BiH, JMBG 1506957174358, osuđivan od strane Opštinskog suda I Sarajevo, broj K-56/78 od 09.01.1979. godine zbog krivičnog djela iz člana 147. stav 1. KZ SR BiH na kaznu zatvora u trajanju od 8 mjeseci, uslovno na 3 godine;

2. SAUDIN DUVNJAK, zv. „Sudo“, sin Abdulaha i majke Fikrete, rođene Helvida, rođen 07.11.1980. godine u Zenici, nastanjen u ul. Hadžije Mazića put br. 127, Zenica, po zanimanju pekar, završena SSS, nezaposlen, neoženjen, po nacionalnosti Bošnjak, državljanin BiH, JMBG: 0711980190009, vodi se drugi krivični postupak na drugom sudu;

Na osnovu člana 284. tačka c) Zakona o krivičnom postupku BiH

OSLOBAĐAJU SE OD OPTUŽBE

Da su,

Kao članovi zločinačke organizacije, koji su dana 05.12.2007.godine oko 14,50 časova na Međunarodnom aerodromu Sarajevo izvršili otuđenje vrijednosne isporuke novca u iznosu od 1,315.755,46 Eura (oko 2,500.000,00 KM), Glavinić Suad i Duvnjak Saudin, nakon prethodnog plana i dogovora sa njima poznatim licima, kojih je u ovoj organizaciji bilo još najmanje četiri člana, nakon što su svi zajedno unaprijed detaljno isplanirali kako da izvrše pljačku jedne od isporuka novca, a zatim pripremili i do detalja razradili svaku od uloga pojedinog člana ove kriminalne grupe sa tačno određenim radnjama, koje je svaki od njih u datom momentu trebao da učini, pa je tako Duvnjak Saudin pribavio, a zatim i predao ostalim saučesnicima p.m.v marke „Audi Q7“ koje je poslužilo u realizaciji ove pljačke, te koje je prema svojim voznim i vizuelnim karakteristikama slično vozilima koje koriste pripadnici specijalnih jedinica SIPA-e, a nakon što je isto vozilo pribavio na nezakonit način i to tako što je, nekoliko mjeseci ranije, na dan 26.06.2007.godine u večernjim satima oko 23,00 sata, na lokalitetu Plandišta, općina Ilidža, na lokalnom putu Ilidža-Blažuj u blizini „Proming“ pumpe, zajedno sa još dva NN lica, u momentu dok se građanin Bahto Jasmin zaustavio sa svojim vozilom marke „Audi Q7“ i izašao iz vozila radi male nužde, Duvnjak Saudin zajedno sa još dva NN lica zaustavio se svojim vozilom iza zaustavljenog vozila Bahto Jasmina, izašao iz vozila, prišao mu, dok je drugo NN lice uperilo i pištolj prema Bahto Jasminu, ovog udario nogom u predjelu desne prepone rekavši mu: „gubi se od vozila“, nakon čega su sva trojica sjeli u njegovo vozilo, startovali motor ključevima koji su se nalazili u bravi, odvezavši se u nepoznatom pravcu, da bi zatim Duvnjak Saudin ovako otuđeno vozilo čuvao na skrovitom mjestu sve do 05.12.2007.godine, kada je predao ovo vozilo ostalim članovima zločinačke organizacije, koji su gore pomenutog dana u 14,50 časova, uz pomoć Glavinić Suada, uposlenika MAS-a, koji je koristeći svoj položaj uposlenika Cargo centra, poznajući vrijeme, način dolaska pošiljke, način osiguranja, raspored prostorija i lica u okviru procedure sa vrijednosnim pošiljkama, vršeci svoju radnu obavezu, nakon preuzimanja i smještaja vrijednosne pošiljke ABS banke Sarajevo, koja se sastojala od 3 vreće novca u količini od 44 kg., vrijednosti preko 2,500.000,00 KM, protivno uobičajenoj praksi procedure, ostavio nezaključan katanac na vratima prostora u kojem je pošiljka bila smještena, koji katanac je zatim oblijepio „security“ trakom, kako bi sve izgledalo kao da je regularno urađeno i zapečaćeno, a ustvari je ostavio nezaključan katanac na vratima ovog prostora u Cargo centru, da bi nakon kraćeg vremena, ostali članovi ove zločinačke organizacije, tj. četiri maskirana lica, dovozcći se velikom brzinom u automobilu marke „Audi Q7“, (a koje je Duvnjak otuđio u šestom mjesecu 2007.godine na gore opisani način), ušli u navedeni prostor, izašli iz vozila, uz veliku buku i galamu, fingirajući da su oni članovi Specijalnog odjeljenja SIPA-e, što su

uposlenici Cargo centra u prvi mah i povjerovali, nakon čega je jedan od napadača stao u poziciju čuvanja straže i sa uperenim oružjem - duga cijev, natjerao sva prisutna lica da uđu u jednu prostoriju kako bi ih lakše mogao nadgledati, da bi zatim jedan od preostale trojice kriminalaca, uz mali pokret ruku, kao da otključava katanac, skinuo oblijepljenu „security“ traku sa katanca, isti stavio u džep, a zatim jednostavno otvorio vrata prostora gdje je novac bio smješten, ušavši zajedno sa ostalom dvojicom kriminalaca u ovaj specijalni prostor u kome se nalazila vrijednosna pošiljka (tzv. VAL-pošiljka), koju su obezbjeđivala dva radnika Granične policije BiH Samardžija Nevenko i Cicović Nedeljko i dalje praveći buku kao da vrše akciju pretresa i pronalaska droge na Aerodromu, naredili da odmah dođe direktor kako bi im pomogao da skinu plastičnu ceradu sa kolica u kojima se nalazio novac, kada je jedan od njih uperivši vatreno oružje prema radnicima Granične policije, ovima naredio da legnu na pod, pri čemu je oduzeo pištolj od naoružanog policajca Samardžija Nevenka, pa kada je stigao direktor Zuban Nijaz, morao je zajedno sa prisutnim radnikom Carga Halilović Mirsadom, uz prijetnju napadača, skinuti ceradu sa kolica, da bi zatim sva trojica zločinaca uzeli 3 vreće novca u različitim valutama i apoenima i to: 37.675,00 AUD, 30.205,00 CAD, 10.135,00 GBP, 224.150,00 NOK, 1.079.480,00 SEK, 386.150,00 DKK, 417.130,00 CHF, 765,100 EUR, 39.696,00 USD i 1.617.580,00 RSD, što ukupno čini iznos od 1.315.755,46 Eura i tako prisvojili kompletnu vrijednosnu isporuku, koja je bila pripremljena za avionski transport iz ABS banke d.d. Sarajevo za Credit Suisse Zurich banku u Švajcarskoj, na koji način su oštetili ABS banku za navedeni iznos.

Čime bi počinili krivično djelo organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom ugrožavanje sigurnosti zračne ili morske plovidbe iz člana 198. stav 2. KZ BiH i krivičnim djelom razbojništvo iz člana 289. stav 2. KZ F BiH, počinjena u sticaju.

Na osnovu člana 198. stav 3. ZKP BiH oštećeni Jasmin Bahto se u pogledu svog imovinskopravnog zahtjeva upućuje na parnicu.

Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH optuženi Suad Glavinić i Saudin Duvnjak oslobađaju se troškova krivičnog postupka te isti padaju na teret budžetskih sredstava Suda.

O b r a z l o ž e n j e

1. Optuženje

Tužilaštvo BiH je optužnicom broj: KT-492/07 od 28.04.2008. godine, potvrđenom od strane Suda BiH dana 06.05.2008. godine, optužilo Suada Glavinića i Saudina Duvnjaka za počinjenje krivičnog djela organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom ugrožavanje sigurnosti zračne ili morske

plovidbe iz člana 198. stav 2. KZ BiH i krivičnim djelom razbojništvo iz člana 289. stav 2. KZ F BiH, koja djela su počinjena u sticaju.

Na ročištu povodom izjašnjenja o krivnji, održanom dana 23.05.2008. godine, optuženi Suad Glavinić i Saudin Duvnjak izjasnili su se da nisu krivi za počinjenje krivičnih djela za koja ih Tužilaštvo BiH tereti, te je predmet upućen pretresnom vijeću radi zakazivanja glavnog pretresa.

U toku trajanja glavnog pretresa, zbog smrti dvojice sudija, došlo je do izmjene sudećeg vijeća u ovome predmetu, te je na osnovu člana 251. stav 3. ZKP BiH, uz saglasnost stranaka i odbranc, odlučeno da se do tada izvedeni dokazi neće ponovo izvoditi, nego će se predsjednik i novi član vijeća putem audio i video CD snimaka sa glavnih pretresa, upoznati sa iskazima svjedoka koji su do tada dali svoje iskaze pred Sudom, odnosno da će pročitati i izvršiti uvid u do tada prezentiranu materijalnu dokumentaciju, nakon čega je dokazni postupak nastavljen.

2. Dokazni postupak

a) Dokaz optužbe izvedeni na glavnom pretresu:

Tužilaštvo je na glavnom pretresu neposredno saslušalo sljedeće svjedoke: Šahinpašić Vahidina, Zolota Fadila, Kujača Igora, Čerkez Slađenka, Iković Sulejmana, Bošković Todora, Mraković Elvira, Šalaka Admira, Kapo Kenana, Omerspahić Lutviju, Bečirević Fahrudina, Arnaut Fakira, Marković Milivoja, Selimović Saudina, Zulkić Armina, Kolar Amelu, Agić Vahida, Samardžija Nevenka, Cicović Nedeljka, Hodžić Admira, Okanović Elvira, Vukičević Eminu, Pašić Enesa, Zuban Nijaza, Halilović Mirsada, Bašić Mensura, Veličan Darijana, Rajkić Mirhata, Ičindić Armina, Dolić Vojislava, Bušić Nikolinu, Kapić Sanina, Ovčina Midhata, Granilo Senada, Šaljić Edina, Veličan Ivana, Bahto Jasmina, Bajić Alana, Devedžija Mustafu, Topčić Ibrahima, Bilić Marka, Vukša Olgu, Bešić Seada, Čekić Rajka, Jovičić Radislava, Šipka Mensura.

Takođe, u svojstvu vještaka, Tužilaštvo je saslušalo Dizdar Murisa, Radović-Rajević Gordanu i Mašović Hilmiju, nakon čijih su stručnih mišljenja, datih na glavnom pretresu, kao dokazi optužbe uvršteni nalazi i mišljenja ovih vještaka i to: nalaz i mišljenje diplomiranog inženjera arhitekture, stalnog sudskog vještaka za oblast zaštite od požara Dizdar Murisa broj: 03-04-272/02 od 15.04.2003. godine, u prilogu čega je uložena i fotodokumentacija pomenutog vještaka, nalaz i mišljenje diplomiranog inženjera hemije, vještaka za hemijska ispitivanja Radović-Rajević Gordane broj: 09-14/1-1-04-5-6760 od 20.12.2007. godine, te nalaz i mišljenje diplomiranog inženjera hemije, vještaka za hemijske analize Mašović Hilmije broj: 09-14/1-1-04-5-6760 od 27.12.2007. godine, u prilogu čega je uložena i fotodokumentacija vještačenja broja šasije na vozilu marke "Audi Q7" broj: 09-

14/1-04-5-6760 od 27.12.2007. godine, koju je obradio kriminalistički vještak za operativnu kriminalističku fotografiju i video tehniku, Kundalić Edin.

Pred Sudom je sadržajno iznesena i materijalna dokumentacija Tužilaštva BiH, i to: dvije mape prikaza naselja aerodrom, foto-dokumentacija Cargo prostora Međunarodnog aerodroma Sarajevo (MAS) broj: 17-14/1-7-36/07 od 10.12.2007. godine, zapisnik o uviđaju Ministarstva unutrašnjih poslova (MUP) Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije broj: 02/2-2-113/07 od 05.12.2007. godine, izvještaj MUP-a Kantona Sarajevo o kriminalističko-tehničkoj pretrazi lica mjesta broj: K.U.3198/07 od 05.12.2007. godine, foto-dokumentacija MAS-a MUP-a Kantona Sarajevo broj: K.U. 3198/07 od 05.12.2007. godine, video zapis signala sigurnosnih kamera Cargo centra MAS-a od 04.12.2007. godine, video zapis signala sigurnosnih kamera Cargo centra MAS-a od 05.12.2007. godine (vremenski od 14:18 sati pa nadalje), cd i fotografije iz Cargo centra MAS-a, video zapis sigurnosnih kamera Cargo centra MAS-a od 05.12.2007. godine (vremenski od 14:45 do 15:00 sati), šema matrice dolaznih poziva za telefonski broj: 061/186-544, šema matrice odlaznih poziva za telefonski broj: 061/186-544, službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu o prikupljenim operativnim saznanjima za lice Suad Glavinić broj: 17-02/3-04-1-38/07 Sl. od 09.12.2007. godine, službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/7-04-1-sl/07 od 03.07.2007. godine, uz koju službenu zabilješku su priložene dvije fotografije, zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu, kriminalističko-istražnog odjela o prepoznavanju predmeta broj: 17-02/3-383/06-1/07 od 10.12.2007. godine, foto-dokumentacija putničkog motornog vozila Audi Q7 Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-14/1-7-37/07 od 10.12.2007. godine, zapisnik MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o prepoznavanju osoba-predmeta broj: 02/2-2-82/08 od 01.03.2008. godine, službena zabilješka MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije broj: 02/2-2-688 od 05.12.2007. godine, službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-04-1-383/06-sl/07 od 10.12.2007. godine, službeni izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-383/06-sl/08 od 11.02.2008. godine, uz koji izvještaj je uložena i jedan CD sa snimcima tonskog zapisa komunikacije na UKT vezi koja se odvijala između zaposlenih službenika MAS-a, službena zabilješka Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-146/06 od 08.12.2007. godine, službena zabilješka MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije broj: 02/2-2-723/07 od 27.12.2007. godine, službena zabilješka MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije broj: 02/2-2-686/07 od 06.12.2007. godine, jedan CD sa snimkom fotografija sa kamera Cargo centra MAS-a, fotografije putničkog motorno vozila "Audi Q7", potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta broj: 02/2-2-104/07 od 05.12.2007. godine, analiza dokumentacije zaprimljene od ABS banke d.d. Sarajevo i izjava uzetih od uposlenika iste, Državne agencije za istrage i zaštitu, kriminalističko-istražnog odjela broj: 17-02/3-04-1-383/06 od 21.12.2007. godine, dopis ABS banke broj: 7562-02-01/07 od 14.12.2007. godine, službeni izvještaj MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije broj: 02/2-2-KU:

4946/07 od 04.07.2007. godine, službeni izvještaj MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije broj: 02/2-2-319/07 od 27.06.2007. godine, službena zabilješka MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije broj: 02/2-2-685/07 od 06.12.2007. godine, zapisnik MUP-a Kantona Sarajevo, IV policijske uprave o prijemu usmene prijave od 26.06.2007. godine, spisak dokumentacije MUP-a Zeničko-Dobojskog Kantona, Uprava policije Zenica dostavljen Državnoj agenciji za istrage i zaštitu broj: 08-03/2-1-04-2-872/2007-SD od 11.12.2007. godine, obavijest MUP-a Zeničko-Dobojskog Kantona, Uprave policije Zenica broj: 08-03/2-1-6767/2007-IV od 03.12.2007. godine, spisak policijskih službenika, jedinice za podršku MUP-a Zeničko-Dobojskog Kantona, Uprave policije Zenica broj: 08-03/2-1-04-2-872-1/2007-SD od 11.12.2007. godine, saglasnost ABS banke broj: 7622-02-08-08 od 26.09.2008. godine, najava transporta ABS banke DD Sarajevo, odjeljenja trezora broj: 7357-02-05-07 od 04.12.2007. godine, najava transporta ABS banke DD Sarajevo, odjeljenja trezora broj: 7307-02-05-07 od 03.12.2007. godine, najava pošiljke ABS banke broj: S-71/07 od 05.12.2007. godine, obrazac O1- izjava stranke (obrazac koji prati pošiljku), specifikacija novca ABS banke broj: S-71/07 od 05.12.2007. godine, naredba ABS banke za otpremu novca broj: S-71/07 od 05.12.2007. godine, tovarni list ABS banke, narudžbenica ABS banke broj: 140/07 od 05.12.2007. godine, zahtjev ABS banke DD Sarajevo, odjela za sigurnost za policijsku pratnju transporta novca broj: 7300-02-13-07 od 03.12.2007. godine, zahtjev ABS banke DD Sarajevo, odjela za sigurnost za policijsku pratnju transporta novca broj: 7354-02-13-07 od 04.12.2007. godine, saglasnost ABS banke broj: 8932-02-08-08 od 10.11.2008. godine, zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu o saslušanju svjedoka Rajkić Mirhata broj: 17-02/3-32/08 od 28.04.2008. godine, zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu o saslušanju svjedoka Ičindić Armina broj: 17-02/3-64/07 od 08.12.2007. godine, zapisnik MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o saslušanju svjedoka Bašić Mensura broj: 02/2-0-281/07 od 06.12.2007. godine, zapisnik MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o saslušanju svjedoka Veličan Darijana broj: 02/2-2-285/07 od 06.12.2007. godine, zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu o saslušanju svjedoka Veličan Darijana broj: 17-02/-3-66/07 od 14.12.2007. godine, zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu o saslušanju svjedoka Veličan Darijana broj: 17-02/3-3/08 od 15.01.2008. godine, uputstvo za rad MAS-a o KD pregledu robe, pošte i VAL pošiljki u Cargo centru od januara 2006. godine, zapisnik MUP-a Kantona Sarajevo, odjela kriminalističke policije o saslušanju svjedoka Ovčina Midhata broj: 02/2-2-277 od 06.12.2007. godine, nalaz Centra urgentne medicine Kliničkog centra univerziteta u Sarajevu za lice Šaljić Edin broj: 29809 od 05.12.2007. godine, zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu o saslušanju svjedoka Veličan Ivana broj: 17-02/3-1/078 od 08.01.2008. godine, dostava obavijesti MAS-a da se Bajić Alan oslobađa čuvanja službene tajne broj: 01-6-02-2-5616/3 od 05.12.2008. godine, zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu o saslušanju svjedoka Bajić Alana broj: 17-02/3-31/08 od 28.04.2008. godine, zapisnik Državne agencije za istrage i zaštitu o saslušanju svjedoka Devedžija Mustafe broj: 17-02/3-30/08 od 28.04.2008. godine, zahtjev Devedžija Mustafe za izdavanje potvrde o nestanku tablica od 27.06.2007. godine,

zapisnik MUP-a Kantona Sarajevo o uviđaju broj: 02/2-2-114/07 od 06.12.2007. godine, izvještaj MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o kriminalističko-tehničkoj pretrazi lica mjesta broj: 3206/07 od 10.12.2007. godine, foto-dokumentacija pregleda vozila MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije broj: 3206/07 od 06.12.2007. godine, izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu o kriminalističko-tehničkom pregledu putničkog motornog vozila broj: 17-02/8-04-1-int/07 od 09.01.2008. godine, foto-dokumentacija Državne agencije za istrage i zaštitu o kriminalističko-tehničkom pregledu putničkog motornog vozila od 26.12.2007. godine, informacija Radislava Jovičića, zamjenika komandanta Jedinice za specijalnu podršku o sprovedenim pokaznim vježbama za dan 05.12.2007. godine, od dana 14.01.2008. godine, zahtjev ABS banke za dostavu zapisnika broj: 7575-02-08-07 od 13.12.2007. godine, službena zabilješka MUP-a Kantona Sarajevo, Treće policijske uprave broj: 02/3-3-3-sl/07 od 27.06.2007. godine, podnesak MUP-a Kantona Sarajevo, Treće policijske uprave broj: 02/3-3-3-2403/07 od 27.06.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, Treće policijske uprave broj: 02/3-3-3-040-665/07 od 28.06.2007. godine, odluka MUP-a Zeničko-Dobojskog Kantona o ukidanju stepena tajnosti „strogo pov.“ Broj: 08-01/1-04-2-5554-2/08 od 20.10.2008. godine, uputstvo MUP-a Zeničko-Dobojskog Kantona o vršenju pratnje i obezbjeđenja novčanih pošiljki za vrijeme transporta na području Zeničko-Dobojskog Kantona broj: 10-01/1-04-280/99 od novembra 1999. godine, podnesak MUP-a Zeničko-Dobojskog Kantona, Uprave policije Zenica broj: 08-03/2-1-6767/2007-IV od 03.12.2007. godine, podnesak MUP-a Zeničko-Dobojskog Kantona, Uprave policije Zenica broj: 08-03/2-1-6791/2007-IV od 04.12.2007. godine, patrolni nalog MUP-a Zeničko-Dobojskog Kantona, Sektora uniformisane policije jedinica za podršku od 05.12.2007. godine, odluka MUP-a Zeničko-Dobojskog Kantona, Uprave policije Zenica o ukidanju stepena tajnosti "strogo pov." broj: 08-03/4-04-2-5554-4/08 od 06.11.2008. godine, dostava MUP-a Kantona Sarajevo, Treće policijske uprave broj: 02/3-3-2-040-203/09 od 26.01.2009. godine, odluka MUP-a Zeničko-Dobojskog Kantona, Uprave policije Zenica o ukidanju stepena tajnosti "strogo pov." Broj: 08-03/4-04-2-5554-2/08 od 20.10.2008. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Hodžić Džemal broj: 02/2-2-83/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Musić Samir broj: 02/2-2-84/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Vukičević Emina broj: 02/2-2-85/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Šaljić Edin broj: 02/2-2-86/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Ciciović Nedeljko broj: 02/2-2-87/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Pilav Emir broj: 02/2-2-88/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Zuban Nijaz broj: 02/2-2-

89/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Veličan Darijan broj: 02/2-2-90/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Granilo Senad broj: 02/2-2-91/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Bašić Mensur broj: 02/2-2-92/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Katica Adis broj: 02/2-2-93/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Keč Nermin broj: 02/2-2-94/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Mezit Amer broj: 02/2-2-95/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Ičindić Armin broj: 02/2-2-96/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Ovčina Midhat broj: 02/2-2-97/07 od 06.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Beganović Rusmir broj: 02/2-2-98/07 od 06.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Lazičić Damir broj: 02/2-2-99/07 od 06.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Pašić Enes broj: 02/2-2-100/07 od 06.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, sektora kriminalističke policije o privremenom oduzimanju predmeta od lica Halilović Mirsad broj: 02/2-2-101/07 od 06.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, Policijske uprave Ilidža o privremenom oduzimanju predmeta od lica Selimović Saudin broj: 02/3-4-3-181/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, Uprave policije Ilidža o privremenom oduzimanju predmeta od lica Kelkava Ljubomir broj: 02/3-4-3-174/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, Uprave policije Ilidža o privremenom oduzimanju predmeta od lica Trišić Maja broj: 02/3-4-3-175/07 od 05.12. 2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, Uprave policije Ilidža o privremenom oduzimanju predmeta od lica Daničić Željko broj: 02/3-4-3-176/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, Uprave policije Ilidža o privremenom oduzimanju predmeta od lica Mulić Amir broj: 02/3-4-3-177/07 od 05.12. 2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, Uprave policije Ilidža o privremenom oduzimanju predmeta od lica Čurčić Ivan broj: 02/3-4-3-178/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, Uprave policije Ilidža o privremenom oduzimanju predmeta od lica Arnaut Fakir broj: 02/3-4-3-179/07 od 05.12.2007. godine, potvrda MUP-a Kantona Sarajevo, Uprave policije Ilidža o privremenom oduzimanju predmeta od lica Rihić Amir broj: 02/3-4-3-180/07 od 05.12.2007. godine, potvrda Federalnog Ministarstva unutrašnjih poslova (F MUP), Federalne uprave policije o izvršenom povratu mobilnog telefonskog uređaja licu Mezit Amer od 15.02.2008. godine,

potvrda F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom povratu mobilnog telefonskog uređaja licu Vukičević Emina od 15. 02.2008. godine, potvrda F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom povratu mobilnog telefonskog uređaja licu Zuban Nijaz od 15.02.2008. godine, potvrda F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom povratu mobilnog telefonskog uređaja licu Ovčina Midhat od 18.02.2007. godine, potvrda F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom povratu mobilnog telefonskog uređaja licu Lazić Damir od 07.02.2008. godine, potvrda F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom povratu mobilnog telefonskog uređaja licu Bašić Mensur od 06.02.2008. godine, potvrda F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom povratu mobilnog telefonskog uređaja licu Musić Samir od 05.02.2008. godine, potvrda F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom povratu mobilnog telefonskog uređaja licu Katica Adis od 01.02.2008. godine, potvrda F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom povratu mobilnog telefonskog uređaja licu Halilović Mirsad od 30.01.2008. godine, potvrda F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom povratu mobilnog telefonskog uređaja licu Pašić Enes od 30.01.2008. godine, potvrda F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom povratu mobilnog telefonskog uređaja licu Šaljić Edin od 14.01.2008. godine, potvrda F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom povratu mobilnog telefonskog uređaja licu Granilo Senad od 14.01.2008. godine, potvrda F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom povratu mobilnog telefonskog uređaja licu Hodžić Džemal od 15.01.2008. godine, potvrda F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom povratu mobilnog telefonskog uređaja licu Keč Nermin od 15.01.2008. godine, potvrda F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom povratu mobilnog telefonskog uređaja licu Veličan Darijan od 17.01.2008. godine, podnesak Državne agencije za istrage i zaštitu o skidanju oznake "strogo pov." broj: 17-02/3-04-1-383/06 od 22.12.2008. godine, izvod iz kaznene i operativne evidencije MUP-a Kantona Sarajevo za lice Glavinić Suad broj: 02/2-2-3-G/08 od 10.01.2008. godine, ugovor o radu zaključen dana 01.07.2005. godine između MAS-a i Suada Glavinića broj: 01-3513, , odluka nadzornog odbora MAS-a kojom se usvaja pravilnik o radu MAS-a broj: 01-1870 od 04.04.2005. godine, pravilnik o radu MAS-a od aprila 2005. godine sa priložima, evidencija zaposlenih radnika MAS-a za dane 28.06. i 29.06.2006. godine, te dane 04.12. i 05.12. 2007. godine, izvještaj F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom pregledu i analizi dostavljenog sadržaja snimaka video nadzora sigurnosnih kamera smještenih u Cargo centru MAS-a za dan 04.12.2007. godine i 05.12.2007. godine od 15.01.2009. godine, izvještaj F MUP-a, Federalne uprave policije o izvršenom pregledu i analizi dostavljenog sadržaja broj: 09-018 od 16.01.2009. godine, naredba Tužilaštva BiH za vještačenje video nadzora broj: KT-492/07 od 19.11.2008. godine.

Sud je prihvatio prijedlog Tužilaštva za dopunu dokaznog postupka saslušanjem svjedoka, Mizdrak Aleksandre, Dizdar Mirjane i Kobiljak Elmedina, te uvođenje dokaza akt J.P.MAS-a broj: 02-1-02-2-2246/1 od 13.05.2008. godine uz prateću dokumentaciju: Ugovor o radu na neodređeno vrijeme zaključen između Glavinić Suada i MAS-a od 01. 07. 2005.godine , Pravilnik MAS-a o radu-sistematizaciji

radnih mjesta- relevantne su stranice 49 i 50; od 04. 04. 2005, Spisak radnika MAS-a, evidencija prisustva na poslu za dane 28. i 29.06. 2006. godine, te dane 04. i 05.12.2009. godine; Izvještaj FMUP-a o izvršenom pregledu i analizi dostavljenog sadržaja snimaka video nadzora sigurnosnih kamera smještenih u Kargo centru Mas-a za dan 04.12.2007.godine i 05.12.2007.godine po naredbi Tužilaštva BiH, Sarajevo broj: KT -492/07 od 28. 04. 2008.godine; sačinjen 15. 01. 2009. godine; Izvještaj FMUP-a o izvršenom pregledu i analizi dostavljenog sadržaja broj: 09-018 od 16.01.2009. godine; Naredba Tužilaštva BiH za vještačenje video nadzora operativno - komunikacijskom centru Federalne uprave policije, odsjek za informatiku, Elmedin Kobiljaku, od 19. 11. 2008. godine; izvještaj BH Telecoma d.d. Sarajevo broj: 07.4.-9.24-1092/1-07 od 27.06.2008. godine i obavijest Kantonalnog Tužilaštva Zeničko-Dobojskog Kantona broj: KT-263/07 od 23.05.2008. godine.

U toku dokaznog postupka tužilaštvo je odustalo od provođenja dokaza saslušanjem svjedoka: Božović Pere, Mezit Amira, Katica Adisa, Musić Samira, Lazić Damira, Hodžić Džemala, Beganović Rusmira, Pilav Emira, Mulić Amira, Daničić Željka, Kelava Ljubomira, Čurčić Ivana, Rihic Amira, Trišić Maje, Vidović Josipa, Muharemović Hadisa, Karavelić Sakiba, Međedović Brune, Knežević Bojana, Pavlović Ane, Alispahić Munira, Sejdić Dževada, Sirčo Nedžmine, Ćorić Emine, Zukić Adnana, Malović Milana, Vujadin Aleksandra, Hasagić Darka i Viteškić Emira, kao i vještaka Karahasanović Elmira i Konjhodžić Rijada.

b) Dokazi odbrane izvedeni na glavnom pretresu:

Odbrana prvo optuženog Suada Glavinića nije imala prijedloga za saslušanje svjedoka, a kao dokazi odbrane prvooptuženog uloženi su sljedeći materijalni dokazi: dopis MAS-a broj: 01-6-02-1-5616/7 od 27.11.2008. godine uz koji je uložena dokumentacija zatražena pomenutim dopisom i to: izvod iz pravilnika o radu MAS-a, sistematizacija poslova i zadataka - opis radnog mjesta KD kontrolora, izvještaj MAS-a o oružanoj pljački na dan 05.12.2007. godine, od 11.12.2007. godine i radna zabilješka MAS-a broj: 04-2-02-2-5482 od 10.12.2007. godine.

Odbrana drugo optuženog Saudina Duvnjaka tokom dokaznog postupka saslušala je sljedeće svjedoke: Skomorac Mehmeda, Đerahović Derviša, Brković Safeta, Pecirep Nevena, Filipović Danijela, Karaman Fahrudina i Kurtović Seju, te su u sudski spis, kao dokazi odbrane optuženog Saudina Duvnjaka, uvršteni materijalni dokumenti: tabelarni pregled prisustva na poslu za period januar-decembar 2007. godine, a vezano za prisustvo optuženog Saudina Duvnjaka na poslu, te zapisnik MUP-a Kantona Sarajevo, sektor kriminalističke policije o prepoznavanju osoba-predmeta broj: 02/2-2-82/08 od 01.03.2008. godine.

3. Procesne odluke

- a) Neprihvatanje pojedinih dokaza optužbe u okviru dopune dokaznog postupka

Na glavnom pretresu održanom dana 21.04.2009. godine Tužilaštva BiH je stavilo prijedlog za izvođenje dodatnog dokaza ponovnim vještačenjem tj. analizom spornog snimka na Univerzitetu za tehnologiju u Beču-Austrija, čiji bi predmet bio da se analizom snimka video nadzora u vremenskom periodu od 2:50:58:76 do 2:51:11:15 pokuša utvrditi da li maskirano lice na snimku drži u šaci desne ruke ili desnom rukom vadi iz džepa bilo kakav predmet.

Odbrana prvo i drugooptuženog se protivila provođenju ovoga dokaza, navodeći da je isti usmjeren jedino na odugovlačenje ovoga postupka, a ni u čemu ne doprinosi razjašnjenju bitnih pitanja za ovaj postupak, naglašavajući da je tužilaštvo imalo više nego dovoljno vremena da u fazi istrage i u toku redovnog dokaznog postupka provede ovaj dokaz, ukoliko ga je smatrala relevantnim.

Sud je odbio ovaj prijedlog Tužilaštva za provođenje dodatnog dokaza, obzirom da provođenje ovoga dokaza nije od uticaja za donošenje potpune i pravilne odluke o krivičnom djelu koje je predmet optuženja, pa je samim tim njegovo provođenje nepotrebno.

Pri donošenju ovakve odluke Sud je pošao od pitanja koje je to odlučne činjenice potrebno utvrditi u ovome predmetu, pa je zaključio da je Sud na glavnom pretresu 14.04.2009. godine već prihvatio prijedlog optužbe i u okviru dodatnih dokaza optužbe prihvatio saslušanje stručnog lica Kobiljak Elmedina, koji je svjedočio na iste okolnosti na koje je predloženo novo vještanje u Beču, te je isti izjavio da se kod maskiranog lica na snimku, koji je bio predmet vještačenja, primjećuje promjena tonaliteta boje u predjelu palca desne ruke, ali se zbog lošeg kvaliteta snimka ne može sa sigurnošću utvrditi da li ta maskirana osoba drži ili ne drži neki predmet, a što je evidentirano i u Izvještaju F MUP-a Operativno-komunikacijski centar od 15.01.2009. godine o izvršenom pregledu i analizi sadržaja snimaka video nadzora sigurnosnih kamera smještenih u Cargo centru MAS-a, sa detaljnom analizom i stručnim mišljenjem

Dakle, tužilaštvo je, samo sedam dana prije ovoga prijedloga već provodilo (takođe u okviru dodatnih dokaza) dokaze u ovome pravcu i ponovno provođenje dokaza na iste okolnosti nije od značaja za ovaj predmet, jer kakav god bi bio rezultat vještačenja on ne bi dao odgovor na pitanje da li je optuženi Suad Glavinić zaključao katanac na vratima izvoznog dijela Cargo centra, odnosno da li je počinio krivično djelo za koje se tereti. Naime, sama činjenica da li maskirana osoba na snimku u svojoj desnoj ruci drži ili ne drži neki predmet ne daje odgovor na to pitanje.

Imajući u vidu da je zadatak Suda, u smislu odredbe čl.13. ZKP-a BiH da vodi računa da se krivični potupak nepotrebno ne odugovlači, odnosno da krivični postupak provede na racionalan i efikasan način, te cijeneći odredbu čl.263. stav 2. ZKP-a BiH kojom je propisano da „ako sudija, odnosno predsjednik vijeća zaključi da okolnosti koje stranka i branitelj žele da dokažu, nemaju značaja za predmet ili je ponuđeni dokaz nepotreban, odbit će izvođenje tog dokaza“ to je vijeće i donijelo odluku kojom se odbija prijedlog za provođenje ovoga dodatnog dokaza, ocjenjujući da bi provođenje ovoga dokaza samo nepotrebno dovelo do odugovlačenja ovoga postupka, a ne doprinosi razjašnjenju stvari i nije od uticaja za donošenje potpune i pravilne odluke Suda o krivičnom djelu koje je predmet ove optužnice.

Sud, takođe nije prihvatio, u okviru redovnog provođenja dokaza optužbe, salušanje svjedoka optužbe vještaka Katana Ismeta radnika FMUP-a, Odjeljenje krim.tehnike, čije saslušanje je tužilaštvo predložilo u optužnici, a koji je vršio poligrafsko testiranje više lica koja su mogla imati aktivno učešće u izvršenju ovoga krivičnog djela, na koje okolnosti je i predlagano njegovo saslušanje. Naime, poligrafsko testiranje ne može poslužiti kao dokaz na kome bi Sud temeljio svoju odluku, odnosno isti nije relevantno za ovu fazu krivičnog postupka, nego se isti može koristiti u istrazi u fazi operativnog rada policije, pa iz tog razloga nije ni prihvaćen prijedlog za saslušanje ovoga svjedoka.

4. Završne riječi

a) Tužilaštvo

Nakon što je dokazni postupak okončan iznešene su završne riječi Tužilaštva BiH i odbrane optuženih.

Tužilaštvo BiH je u svojim završnim riječima istaklo kako smatra da je tokom dokaznog postupka uspjelo dokazati da su optuženi Suad Glavinić i Saudin Duvnjak kao pripadnici zločinačke organizacije, preduzimajući, zajedno sa njima poznatim pripadnicima, unaprijed određene i dogovorene radnje, učestvovali u pripremanju i izvršenju krivičnog djela organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom ugrožavanje sigurnosti zračne plovidbe iz člana 198. stav 2. KZ BiH i krivičnim djelom razbojništvo iz člana 289. stav 2. KZ F BiH, počinjena u sticaju. U tom smislu, Tužilaštvo navodi da je neosporno utvrđeno da su se optuženi Suad Glavinić i Saudin Duvnjak unaprijed dogovorili sa njima poznatim licima (najmanje još četiri osobe), da izvrše pljačku novca iz Cargo centra Međunarodnog aerodroma Sarajevo, obzirom da su imali saznanje da se preko ovog aerodroma vrlo često šalju isporuke novca - tzv. VAL pošiljke iz banaka sa područja BiH u druge Evropske zemlje. Prema navodima Tužilaštva, Suad Glavinić je kao uposlenik MAS-a, po prirodi svog posla znao za navedene isporuke novca, pa je koristeći svoj položaj uposlenika Cargo centra, poznajući

vrijeme, način dolaska pošiljke, način osiguranja, raspored prostorija i lica u okviru procedure sa vrijednosnim pošiljkama, vršeci svoju radnu obavezu, nakon preuzimanja i smještaja vrijednosne pošiljke ABS banke Sarajevo, koja se sastojala u tri vreće novca od 44 kg., vrijednosti preko 2,500.000,00 KM, protivno uobičajenoj praksi procedure, ostavio nezaključan katanac na vratima prostora u kojem je pošiljka bila smještena, te isti oblijepio „security“ trakom, kako bi sve izgledalo kao da je regularno urađeno i zapečaćeno. Nadalje, Tužilaštvo je istaklo da je Suad Glavinić lice koje je zasigurno imalo saznanje da je na dan 04.12.2007. godine, od strane ABS banke bila najavljena isporuka od oko 6,000.000,00 KM, a koja je zbog vremenskih uslova odgođena za sljedeći dan, te da je pozivom na telefon u 14:33:50 sati dana 04.12.2007. godine dao znak saizvršiocima da se planirana pljačka odlaže, da bi dana 05.12.2007. godine, nakon telefonske dojave ostalim saizvršiocima u 14:31:17 sati, istima dao znak da krenu u pljačku koja je potom i izvršena. Naprijed navedeno, prema navodima Tužilaštva, potvrđuje brojna uložena materijalna dokumentacija, video zapisi prikazani na glavnom pretresu, kao i iskazi velikog broja svjedoka. Tužilaštvo nadalje ističe da je iz navoda svih svjedoka dokazan status optuženog Suada Glavinića, kao KDZ operatera, u vrijeme izvršenja ovog krivičnog djela, kao i da je taj posao obavljao kroz duži niz godina. Takođe, prema navodima Tužilaštva, svjedoci su potvrdili i da je optuženi koristio broj telefona 061/186-544, što je potvrđeno i izvještajem BH Telecoma od 27.06.2008. godine. Nadalje, Tužilaštvo navodi da su svjedoci, uposlenici MAS-a Sarajevo, na ovaj ili onaj način vidjeli izvršenje ovog krivičnog djela, dolazak automobila "Audi Q7" sa maskiranim licima, te kompletan slijed događaja i radnji od strane izvršilaca ovog krivičnog djela, iz čega Tužilaštvo, na nesumnjiv način zaključuje na koji se način kompletan događaj odigrao. Takođe, Tužilaštvo je u svojim završnim riječima ukazalo i na video zapise sigurnosnih kamera, označenih slovima C, D, H i I od 05.12.2007. godine, pregledom kojih je vidljivo i nesumljivo dokazano vrijeme izvršenja ovog krivičnog djela, a takođe je utvrđeno da je Suad Glavinić dana 04.12.2007. godine razgovarao na mobilni telefon u 14 sati i 32 minute, a dana 05.12.2007. godine u 14 sati i 31 minutu. Prema navodima Tužilaštva navedeno potvrđuju i objektivni dokazi tj. matrice dolazno-odlaznih poziva za broj 061/186- 544, koji je koristio Suad Glavinić, jer je na osnovu listinga BH Telecoma urađena šema iz koje je vidljivo da optuženi u navedeno vrijeme nije imao ostvarenih dolaznih niti odlaznih poziva, što je u svom iskazu potvrdio analitičar Državne agencije za istrage i zaštitu Šipkar Mensur, koji je naglasio da je utvrđeno da isti u svom aparatu nije koristio drugu telefonsku karticu. Navedeno, kako to Tužilaštvo ističe, potvrđuje i svjedok Mraković Elvir. Na osnovu iznešenih navoda Tužilaštvo zaključuje da je optuženi Suad Glavinić u kritično vrijeme koristio odnosno posjedovao dva mobilna telefona od kojih je jedan korišten samo za izvršenje krivičnog djela. Nadalje, Tužilaštvo je navelo da se optuženi na neutvrđen način riješio oba telefonska aparata, te da sve navedeno dodatno potvrđuje i samo ponašanje optuženog, koji se nakon izvršenog krivičnog djela udaljio sa lica mjesta i otišao kući, kao i činjenica da ni kasnije u prostorijama MUP-a Kantona Sarajevo nije predao svoj mobitel, te da je sutradan nakon poziva inspektora SIPA-e izjavio da je isti

izgubio. Takođe, u pogledu okolnosti otključavanja katanca od strane izvršioca - maskirane osobe, Tužilaštvo je istaklo da kratkoća kojom je isti otvorio katanac, zatim činjenica da je izvršilac imao rukavice na rukama, te da nije upotrijebio nikakvu snagu ili napor da bi razvalio katanac, ukazuje na to da je isti bio otključan. Navedeno, dodatno potkrijepljuje i ponašanje izvršioca koji pred kamerom teatralno vadi ključ iz džepa, u cilju prikrivanja saizvršioca Suada Glavinić, iako slika (dokaz T-7) evidentno ukazuje da izvršilac nema nikakav ključ u ruci. Na kraju, Tužilaštvo naglašava da je optuženi ranije kažnjavao za krivična djela protiv imovine, krađe, teške krađe, te ponovno ističe da je u toku trajanja glavnog pretresa nedvojbeno utvrđeno da je optuženi Suad Glavinić učesnik u izvršenju ovog krivičnog djela, te da je isti imao tačno određeni zadatak u ovoj zločinačkoj organizaciji.

U pogledu odgovornosti i aktivnog učešća Duvnjak Saudina u izvršenju krivičnog djela organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom ugrožavanje sigurnosti zračne plovidbe iz člana 198. stav 2. KZ BiH i krivičnim djelom razbojništvo iz člana 289. stav 2. KZ F BiH, Tužilaštvo je u završnim riječima takođe istaklo kako je u toku glavnog pretresa nesporno utvrđeno da je optuženi Duvnjak počinio krivična djela koja mu se stavljaju na teret. Prema navodima Tužilaštva, to potvrđuje originalna dokumentacija i spis Kantonalnog Tužilaštva u Sarajevu broj: KTN-7292/07, koji je formiran po prijavi IV PU Ilidža, a na osnovu originalne dokumentacije koja je sačinjena u vrijeme izvršenja djela. Tužilaštvo je istaklo da je prijava oštećenog Bahto Jasmina uslijedila skoro šest mjeseci prije izvršenja krivičnog djela razbojništva u MAS-u, zbog čega se ne dovodi u sumnju iskaz ovog svjedoka koji u vrijeme davanja prvobitnog iskaza nije znao ko je počinilac istog. Tužilaštvo je istaklo da se slaže i slijed događaja, odnosno da je razbojništvo-oduzimanje vozila „Audi Q7“ izvršeno 26.06.2007. godine, da je oštećeni djelo prijavio IV PU Ilidža isto veče, a izjavu kao svjedok dao 27.06.2007. godine, zatim, da je na sahrani - dženazi održanoj dana 30.06.2007. godine, oštećeni pronašao i prepoznao izvršioca tog djela, da bi nakon toga, dana 03.07.2007. godine, oštećeni urađene fotografije predao inspektorima SIPA-e, te istima na identičan način opisao kako se događaj odigrao. Tužilaštvo je takođe navelo kako iz zapisnika o prepoznavanju osoba broj: 02/2-2-sl/08 od 01.03.2008. godine, proizilazi da je od strane oštećenog Bahto Jasmina izvršeno prepoznavanje osobe odnosno izvršioca krivičnog djela, kada je između pet lica oštećeni prepoznao osobu pod rednim brojem 3, kao izvršioca krivičnog djela koje je nad njim počinjeno 26.06.2007. godine, tvrdeći pri tom sa 100%-tnom sigurnošću da je optuženi Saudin Duvnjak izvršilac ovog krivičnog djela.

Tužilaštvo BiH je na kraju svojih završnih riječi istaklo kako smatra da postoji dovoljno dokaza koji potvrđuju osnovanu sumnju da su optuženi Suad Glavinić i Saudin Duvnjak počinili krivično djelo organizirani kriminal, te je sudskom vijeću predložilo da se isti oglase krivim odnosno da im se izrekne kazna srazmjerna težini navedenog krivičnog djela.

b) Odbrana optuženog Glavinić Suada

Branilac optuženog Suada Glavinića, advokat Senad Kreho, u svojim završnim riječima ističe da Tužilaštvo nijednim izvedenim dokazom nije dokazalo činjenični opis optužnice. Prema navodima branioca, upravo dokazi Tužilaštva pobijaju pretpostavke iz činjeničnog opisa da je optuženi kao član zločinačke organizacije unaprijed planirao, dogovorio sa njemu poznatim licima i drugooptuženim Duvnjak Saudinom pljačku jedne od isporuka novca, te da su razradili ulogu svakog pojedinog člana sa tačno određenim radnjama. Nadalje je branilac istakao kako iz mnogobrojnih dokaza Tužilaštva, te materijalnih dokaza odbrane, nesporno proizilazi da je optuženi Suad Glavinić uposlenik Centra sigurnosti u Sektoru za pravne poslove Međunarodnog aerodroma Sarajevo, te da je isti u vrijeme izvršenja krivičnog djela obavljao poslove KD kontrolora odnosno da isti nije bio uposlenik Cargo centra, kako to stoji u činjeničnom opisu optužnice. Shodno tome, branilac navodi da je opis poslova KD operatera reglisan pravilnikom o sistematizaciji poslova i uputstvom za rad o KD pregledu robe, pošte i VAL pošiljki, te da iz pomenutog pravilnika odnosno uputstva proizilaze obaveze KD operatera u kojima nije izričito navedena obaveza KD operatera da zaključava katanac i stavlja sigurnosnu traku, što je potvrdio, kako branilac ističe i šef Centra za sigurnost i bezbjednost aerodroma Sarajevo, Vojislav Dolić. Branilac se osvrnuo i na navode Tužilaštva iz završnih riječi o negiranju mogućnosti da maskirano lice drži ključ sa dva prsta, kao komentar video zapisa na kojem se vidi da maskirano lice nešto vadi iz džepa, smatrajući da za držanje ključa od običnog malog katanca, kako su ga opisali svjedoci, ne treba puno prstiju, kao ni velika sila za otvaranje katanca. Takođe, branilac ključno pitanje, koje istraga nije uspjela otkriti, vidi u tome ko je od uposlenika napravio kopije ključa od katanca izvoznog dijela ili koje je lice od lica koja su u više navrata, bar prema iskazima svjedoka, mijenjala katance na vratima, omogućilo N.N. licima kopiju ili duplikat ključa, a na što upućuju i saglasno potvrđene zloupotrebe ključeva. Branilac je takođe, istakao da pronađeni elzet ključevi (2 komada) u zapaljenom "Audi Q7", nikada nisu upoređeni sa originalnim ključevima izvoznog djela, a koji su izuzeti od organa koji su obavljali uviđaj, na koji bi način, prema tvrdnjama branioca, pala svaka sumnja sa optuženog Suada Glavinića jer bi se istraga usmjerila u težem pravcu odnosno u pravcu otkrivanja lica koje je napravilo duplikat. Na kraju svojih završnih riječi, branilac je istakao da je obaveza Suda da svoju odluku donese isključivo na osnovu dokaza koji su izvedeni na glavnom pretresu, da pri tome ima u vidu princip i načelo "in dubio pro reo", te je predložio Sudu da optuženog Suada Glavinića oslobodi od optužbe jer nije dokazano da je isti počinio krivična djela za koja ga Tužilaštvo BiH tereti.

Optuženi Suad Glavinić složio se sa navodima svog branioca, te istakao da je zaključao sporni katanac i stavio sigurnosnu traku.

c) Odbrana optuženog Duvnjak Saudina

Branilac optuženog Duvnjak Saudina, advokat Almin Dautbegović, se složio sa svim onim što je u završnim riječima istakao branilac prvooptuženog, te je u svojim završnim riječima naveo da je odbrana optuženog Duvnjak Saudina uspjela dokazati da isti nije kriv za počinjenje krivičnih djela za koja ga Tužilaštvo tereti. Branilac je, prije svega, istakao da je radnja prepoznavanja optuženog Duvnjaka Saudina bila nezakonita, te da je ključni dokaz Tužilaštva, a koji tereti njegovog branjenika da je počinio krivično djelo razbojništva, svjedok odnosno oštećeni Jasmin Bahto, koji je prepoznao optuženog Duvnjaka kao osobu koja mu je otuđila vozilo "Audi Q7." Branilac je istako da je prilikom prepoznavanja u prostorijama MUP-a Kantona Sarajevo, dana 01.03.2008. godine, oštećeni pokazao na optuženog Saudina Duvnjaka ali i da je branilac pri tom ukazao na nezakonitost ove radnje. Pa je tako, ističe branilac, prema proceduri ZKP BiH oštećeni bio dužan prije prepoznavanja najprije opisati osobu koja mu je otuđila vozilo, što je i urađeno, te je oštećeni izjavio da je osoba visoka oko 190 cmm, da je atletske građe i da je kratko ošišan. Međutim, ističe branilac, osobe koje su stajale prilikom prepoznavanja zajedno sa optuženim, nisu bile ni približno slične optuženom, čime branilac objašnjava nezakonitost radnje prepoznavanja. Branilac je takođe, istakao da je oštećeni izjavio kako je nakon otuđenja vozila otišao na dženzazu, ne bi li tamo uspio pronaći lice koje mu je otuđilo vozilo, što je i uspio, ali se postavlja pitanje zašto to nikome od policajaca nije prijavio. Takođe, branilac je istakao da je odbrana u ovom predmetu pozvala nekoliko svjedoka koji su dali alibi optuženom odnosno koji su potvrdili da optuženi Duvnjak Saudin, u vrijeme kada je otuđeno predmetno vozilo, nije mogao biti na mjestu gdje se ta radnja dogodila, što je potvrđeno i tabelom pregleda prisustva na poslu za period januar-decembar 2007. godine, iz koje proizilazi da je optuženi obavljao poslovne aktivnosti u vrijeme kada je predmetno vozilo otuđeno. Shodno navedenom, branilac je na kraju završnih riječi predložio da Sud donese oslobađajuću presudu u odnosu na njegovog branjenika.

Optuženi Saudin Duvnjak se u potpunosti složio sa navodima svog branioca istaknuvši da je nevin odnosno da nije počinio krivična djela za koja ga Tužilaštvo BiH tereti.

5. Nalazi i obrazloženja suda

A. Opća razmatranja

Rukovodeći se prvenstveno principom slobodne ocjene dokaza, zagarantovanim odredbom čl.15. ZKP-a BiH, Sud je cijeli postupak vodio sa ciljem da osigura da niko nevin ne bude osuđen, a da se učinitelju krivičnog djela izrekne krivično pravna sankcija pod uslovima propisanim u Krivičnim zakonom BiH i u zakonom propisanom postupku (član 2. stav 1. ZKP BiH).

U tom smislu pretresno vijeće je cijenio izvedene dokaze u ovome predmetu u skladu sa nekim osnovnim načelima Zakona o krivičnom postupku BiH i to:

Član 3. stav 1. ZKP-a BiH određuje da se optuženi smatra nevinim dok se ne utvrdi njegova krivnja. U skladu sa tim, na tužitelju leži odgovornost dokazivanja krivice optuženih i optužba to mora utvrditi van svake razumne sumnje, jer u slučaju da postoji bilo kakva sumnja u pogledu postojanja činjenica koje čine navodno krivično djelo, donesena odluka mora ići u prilog optuženika (član 3. stav 2. ZKP BiH). Na kraju, Sud je dužan razmatrati i ocjenjivati dokaze koji idu u korist optuženog sa jednakom pažnjom kao i dokaze koji terete optuženog (član 14. ZKP BiH).

U skladu sa navedenim načelima, te principom slobodne ocjene dokaza vijeće je pažljivo razmotrio sve dokaze koje su na glavnom pretresu izveli kako optužba tako i odbrana.

Prilikom ocjene iskaza svjedoka koji su svjedočili u ovome postupku, vijeće je cijenio njihovo držanje i ponašanje tokom davanja iskaza, ispitalo konzistentnost njihovih iskaza datih u sudnici sa onim datim u toku istrage, uporedilo činjenice o kojima je svjedok svjedočio sa činjenicama koje su utvrđene od strane drugih svjedoka, te materijalnim dokazima kako bi se utvrdilo da li su potkrijepljeni ili osporeni drugim dokazima u ovome predmetu.

Takođe, u ovom predmetu je uložena obimna materijalna dokumentacija i pretresno vijeće je ispitalo svaki uloženi dokaz kako bi odlučilo o njihovoj pouzdanosti i dokaznoj vrijednosti.

Odbrana drugooptuženog Duvnjak Saudina je tokom glavnog pretresa i u završnim riječima osporavala zakonitost zapisnika o prepoznavanju broj 02/2-2-Sl/08 od 01.03.2008. godine, navodeći da osvjetljenje u prostoriji za prepoznavanje nije bilo adekvatno te da osobe koje su stajale prilikom prepoznavanja zajedno sa optuženim Duvnjak Saudinom nisu bile ni približno slične optuženom, na što je branilac reagovao na licu mjesta, što je i evidentirano u zapisniku o prepoznavanju.

Sud je uvidom u navedeni zapisnik o prepoznavanju utvrdio da je isti sastavljen u zakonom propisanoj formi, oštećeni je prije prepoznavanja opisao lice, oštećenom je pokazano pet lica među kojima je bio i optuženi Duvnjak, sve primjedbe koje je branilac iznio su evidentirane u zapisniku i isti je potpisan od strane svih lica koja treba da ga potpišu. Dakle, ova radnja prepoznavanja je provedena na zakonom uobičajeni način, u prostorijama MUP-a KS, uz uobičajeno osvjetljenje i predočavanje više osoba, što su sve potvrdili i radnici MUP-a KS koji su bili među osobama za prepoznavanje a koji su bili pozvani kao svjedoci odbrane na glavni pretres. Među tim osobama bilo je lica koja bu bila približne građe i konstitucije

kao optuženi, a nije realno očekivati da se uvijek mogu naći za prepoznavanje osobe koje su baš iste građe i konstitucije kao optuženi, tako da navedene primjedbe odbrane ne mogu dovesti u pitanje zakonitosti ovoga dokaza u smislu čl.10. ZKP-a BiH.

Naime, odredbom čl.10. ZKP-a BiH jasno je definiran pojam nezakonitog dokaza, na način da se kao pravno nevaljani dokazi određuju oni izvori saznanja koji koji su pribavljeni ili izvođeni na zakonom zabranjen način. Dokazi pribavljeni povredama osnovnih ljudskih prava i sloboda, kao i bitnim povredama procesnih zakona, označavaju se kao nezakonito pribavljeni dokazi na kojima nije moguće temeljiti sudsku odluku.

Pitanje nezakonitih dokaza se može svrstati u tri kategorije:

- Dokazi pribavljeni povredama određenih temeljnih prava i sloboda
- Dokazi za koje je izričito zakonom predviđeno da se ne smiju upotrijebiti kod donošenja sudske odluke u krivičnom postupku
- Dokazi do kojih organ krivičnog postupka ne bi došao bez podataka iz nezakonitih dokaza(tzv. Plodovi otrovne voćke).

Po mišljenju ovoga vijeća naprijed navedenim prigovorom odbrane se ne može dovesti u pitanje zakonitost navedenog dokaza u smislu citirane zakonske odredbe, tako da će isti biti predmet slobodne ocjene, čiju će dokaznu snagu cijeliti Sud u vezi sa drugim izvedenim dokazima.

Treba takođe napomenuti da je vijeće prilikom donošenja odluke u ovome predmetu uzelo u obzir sve dokaze provedene na glavnom pretresu, ali nije našlo neophodnim da ih u presudi detaljno analizira, ukoliko nije našlo da su isti relevantni za donošenje konačne odluke o krivičnoj odgovornosti optuženih za počinjenje predmetnog krivičnog djela. Vijeće je postupilo na ovaj način, obzirom da ti dokazi, u krajnjoj liniji, ne bi uticali na konačno utvrđeno činjenično stanje i zaključke do kojih je vijeće došlo na temelju dokaza čiju je detaljnu ocjenu dalo u ovoj presudi, a sve u smislu čl.15. ZKP-a BiH koji predviđa princip slobodne ocjene dokaza, bez formalnih ograničenja i bez posebnih dokaznih pravila.

B. Dokazi i ocjena dokaza u kontekstu elemenata pojedinih krivičnih djela

- a) Opća obilježja krivičnog djela organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH

Optužnicom Tužilaštva BiH optuženima je na teret stavljeno izvršenje krivičnog djela organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH u vezi sa krivičnim djelom ugrožavanje sigurnosti zračne plovidbe iz člana 198. stav 2. KZ BiH i krivičnim djelom razbojništvo iz člana 289. stav 2. KZ F BiH.

Odredbom čl.250. stav 2. KZ BiH je propisano da krivično djelo organizovanog kriminala čini onaj ko kao pripadnik zločinačke organizacije učini krivično djelo propisano zakonom BiH za koje se može izreći kazna zatvora od 3 godine ili teža kazna, a za pojedinačna krivična djela nije propisana teža kazna.

Za postojanje krivičnog djela organizirani kriminal, kao bitan element bića ovog krivičnog djela, potrebno je da su određena krivična djela, propisana zakonom Bosne i Hercegovine, izvršena u okviru pripadništva zločinačkoj organizaciji.

Pojam zločinačke organizacije određen je kao organizirana grupa ljudi od najmanje tri osobe, koja postoji neko vrijeme, djelujući koordinirano u cilju učinjenja jednog ili više krivičnih djela za koja se po zakonu BiH može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna.

b) Odgovornost optuženih Glavinić Suada i Duvnjak Saudina za krivično djelo organizovani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH

Kao sporno se nameće pitanje da li su optuženi Glavinić Suad i Duvnjak Saudin bili pripadnici zločinačke organizacije koja je dana 5.12.2007. godine oko 14,00 sati na Međunarodnom aerodromu Sarajevo, izvršila otuđenje vrijednosne isporuke novca u iznosu oko 2.500.000,00 KM, odnosno da li je navedena pljačka izvršena nakon prethodnog plana i dogovora optuženih sa njima poznatim licima, kojih je u ovoj organizaciji bilo još najmanje četiri, a nakon što su svi zajedno unaprijed detaljno isplanirali, a zatim pripremili i do detalja razradili svaku od uloga pojedinog člana ove kriminalne grupe, sa tačno određenim radnjama koje je svaki od njih u datom momentu trebao da učini.

Sud je cijeneći sve izvedene dokaze pojedinačno i u međusobnoj vezi, našao nespornim da je u prostorijama Cargo centra Međunarodnog aerodroma Sarajevo, dana 05.12.2007. godine došlo do razbojničke krađe od strane četiri NN maskirane osobe, kojom prilikom je otuđena novčana pošiljka ABS banke, ukupne protivrijednosti od oko 1.315.755,46 EUR-a odnosno 2.500.000,00 konvertibilnih maraka, što je sve nesporno utvrđeno pregledom video zapisa same krađe novca iz prostorija Cargo centra, kao i iskazima svjedoka odnosno uloženom materijalnom dokumentacijom, ali niti jedan od provedenih dokaza ne dovodi u vezu optužene sa izvršenjem ovoga krivičnog djela.

Svjedok Selimović Saudin, zaposlenik ABS banke koji je u to vrijeme radio na poslovima vozača, potvrđuje da je dana 4.12.2007. godine dovezao novčanu pošiljku na Međunarodni aerodrom Sarajevo, ali je ista vraćena jer avion nije poletio, pa je 05.12.2007. godine, nakon što je prethodno dobio naredbu da izvrši otpremu novca na Međunarodni aerodrom Sarajevo, istu, kao ovlaštena osoba banke dovezao u blindiranom vozilu u Cargo centar MAS-a oko 14:00 sati, te je na glavnom pretresu detaljno opisao način na koji je izvršena primopredaje navedene pošiljke. Navedeno je potvrdio i svjedok Veličan Darjan, inače zaposlen kao

transportni radnik na MAS-u, koji je na glavnom pretresu istakao da je dana 05.12.2007. godine, oko 14:00 sati, u prostoru Cargo centra izvršen prijem tzv. VAL pošiljke od strane ABS banke, te je naveo da je izvršeno kontrolno vaganje i rentgenski pregled iste, nakon čega je predmetna pošiljka otpremljena u izvozni dio Cargo centra.

Svjedok Kolar Amela zaposlenik ABS banke, koja radi u centralnom trezoru je takođe potvrdila da se radi o navedenom novčanom iznosu, da njena kolegica iz trezora pravi specifikaciju novca koju njoj faksira i koja se onda sa ostalom dokumentacijom daje vozaču koji će voziti ovu pošiljku.

Iz dokumenta ABS banke broj: S-71/07 od 05.12.2007. godine, vidljivo je da ABS banka za dan 05.12.2007. godine, najavljuje pošiljku za let Sarajevo - Beč - Zurich, dok je iz specifikacije novca ove banke (dokument broj: S - 71/07 od 05.12.2007. godine), vidljivo da se radi o novčanoj isporuci više stranih valuta, protivvrijednosti od oko 1.315.755,46 EUR-a odnosno 2.500.000,00 konvertibilnih maraka.

Svjedok Vahid Agić zaposlenik ABS banke na poslovima šefa odjela za sigurnost je pojasnio zašto je u zahtjevu za policijsku pratnju transporta novca, koji je on potpisao navedeno da se radi o novčanoj pošiljci od 6.000.000,00 KM, objašnjavajući da on nikada ne zna tačan iznos novčane pošiljke, ali zna da je maksimalni iznos osiguranja 7.300.000,000 KM. Obzirom da mu uvijek jave ako se transportuje maksimalan iznos, a ovaj put to nisu uradili, on je napisao 6.000.000,00 KM, kako je i inače uobičajeno pisao.

Svjedoci Šahinpašić Vahidin i Čerkez Slađenko su potvrdili da su kao pripadnici SIPE bili članovi uviđajne ekipe koja je dana 5.12.2007. godine vršila uviđaj u prostorijama Cargo centra MAS, nakon izvršene pljačke. Ovi svjedoci su detaljno svjedočili o uviđaju koji su vršili na licu mjesta, a što je evidentirano i u zapisniku o uviđaju broj 02/2-2-113/07 i izještaju o kriminalistiko tehničkoj pretrazi lica mjesta broj K.U.3198/07 od 5.12.2007. godine. Takođe svjedok Šahinpašić Vahidin je na glavnom pretresu detaljno analizao i pojašnjavao snimke video zapisa iz Cargo centra na kojima je zabilježena sama pljačka i fotografije(1-61) koje su na osnovu njih načinili, a na kojima su evidentirana i imena lica koja se nalaze na istim, do kojih podataka se došlo nakon razgovora sa uposlenicima.

Svjedoci Zuban Nijaz, Vukičević Emina, Rajkić Mirhat, Bašić Mensur, Veličan Darjan, Ovčina Midhat i Granilo Senad, koji su saslušani tokom glavnog pretresa, a koji su se dana 05.12.2007. godine, u vremenskom periodu između 14:30 i 15:00 sati zatekli u prostorijama Cargo centra MAS-a, saglasno su potvrdili da je navedenog datuma, nešto prije 15:00 sati, u prostor Cargo centra ušlo vozilo iz kojeg su izašle četiri maskirane osobe, za koje osobe su ovi svjedoci mislili da su pripadnici policije jer su isti govorili "SIPA, droga", te su tražili šefa. Svjedok Zuban Nijaz, inače šef službe prodaje Cargo centra, na glavnom pretresu je

istakao da ga je koleginica Vukičević Emina obavijestila da su došli uniformisani policajci da ga traže, nakon čega je on, kako navodi, sišao u donji dio Cargo centra, dok je lice u maskirnoj uniformi govorilo "SIPA, droga", te je svjedok zaista mislio da se radi o pripadnicima specijalne jedinice SIPA-c. Svjedok je istakao da je otišao u izvozni dio Cargo centra gdje mu je naređeno da stane pored kolege Halilović Mirsada, kome su maskirane osobe naredile da otvori ceradu sa kolica, što je isti i učinio. Svjedok je pri tome istakao kako je primjetio da policajci Državne granične službe leže na podu, te je u tom momentu shvatio da maskirana lica nisu policajci. Ovaj svjedok je nadalje istakao da su maskirane osobe uzele vreće sa kolica te se uputile prema vozilu kojim su došle, sjele u isto i velikom brzinom izašli iz Cargo centra.

Navedene iskaze svjedoka potvrđuju video zapisi kamera postavljenih u Cargo centra MAS-a, koje su snimile navedenu pljačka novca i čijim pregledom je nesporno utvrđeno da dana 05.12.2007 godine u 14:39:04 Halilović Mirsad prilazi vratima exportnog dijela i otključava katanac, u 14:39:38 dolaze Samardžija Milenki i Cicović Nedeljko, u 14:39:55 novac se uvozi u Exportni dio i Halilović Mirsad ulazi sa novcem u taj dio, u 14:40:21 Glavinić Suada prilazi tim vratima i izvršava neku radnju za koju se ne može utvrditi o čemu se radi jer je okrenut leđima kameri kada mu prilazi Veličanin Darijan, u 14:40:229 Glavinić odlazi od vrata, a Veličanin Darijan gleda iza njegovih leđa u pravcu katanca, u 14:43:27 Veličanin Darijan spušta olo vrata Cargo centra do određene visine, u 14:41:56 Glavinić stavlja sigurnosnu traku na katanac, 14:42:04 Glavinić odlazi od vrata a na katanac ostaje crvena sigurnosna traka, u 14:48:21 Glavinić izlazi iz Cargo centra sa Ičindić Arminom (koji svjedok pojasnio da je zajedno sa Glavinićem otišao na pistu aerodroma da bi preuzeli pošiljku leta Adrija), u 14:50:12 sec u u prostor cargo centra su vozilom ušla četiri maskirana izvršioca, u 14:50:58 maskirano lice prilazi vratima Cargo centra, u 14:53:17 četiri NN počinioca automobilom napuštaju Cargo centar odnoseći verće sa novcem.

Takođe, iz samog načina izvršenja ovakvog djela, očigledno je da je isto rezultat dobro organizirane grupe koja je za ovako izvedenu pljačku novca morala imati više pomagača, vjerovatno i osobu unutar samog Cargo centra, koja osoba je zasigurno dobro poznavala način osiguranja Cargo centra i raspored prostorija unutar istog.

Ovo potvrđuje i činjenica da je svjedok Bajić Alan koji je zaposlen na poziciji direktora sektora za ITT na MAS potvrdio da je 5.12.2007. godine u 14:21sati, isključen sistem snimanja iz kancelarije Rajkić Mirhata i isti je ponovo uključen u 14:50 sati, a ovo isključenje se moglo izvršiti samo na način da neko fizički uđe u tu kancelariju i isključi sistem snimanja, te da ponovo uđe da ga uključi. Ovaj svjedok je dalje pojasnio da je postojao dupli sistem snimanja, odnosno da se snimanje obavljalo na dvije lokacije: kancelariji Rajkića u prostorijama Cargo centra i u zgradi aerodroma, tako da i kada bi se isključio lokalni sistem(u Cargo

centru) nastavilo bi se snimanje na glavnom sistemu (u zgradi aerodroma). Za ovaj dupli sistem snimanja je znao samo ovaj svjedok i uprava aerodroma.

Takođe svjedok Pašić Enes koji je u vrijeme pljačke bio u prostorijama Carga potvrdio da je on lično putem sredstava veze-motorole, javio dispečeru MAS-a da su u Cargu sumljive aktivnosti i da je moguća pljačka VAL pošiljke, da se obavijesti DGS, da bi nakon kratkog vremena(nije mogao precizirati koliko) ponovo obavijestio dispečera da je definitivno pljačka i ovaj njegov poziv su mogli čuti svi oni koji su u to vrijeme bili na tom kanalu. Ovo je potvrdio i svjedok Nikolina Bušić koja je zaposlena na poziciji dispečera MAS-a i ona je potvrdila da je 5.12.2007. oko 15,00 sati dobila dojavu iz Cargo centra da je moguća pljačka VAL pošiljke, o čemu je odmah obavijestila šefa smjene DGS-a i to jednom ga je zvala telefonom a jednom radio vezom, da bi ubrzo dobila potvrdu iz Carga da je sigurno pljačka. Navedeno potvrđuje i tonski zapis sa CD-a na kome je snimljen kompletan razgovor između uposlenika Carga i dispečera MAS-a kao i Službeni izvještaj Državne agencije za istrage i zaštitu broj 17-02/03-383/06 od 11.02.2008. godine.

Tužilaštvo nije na glavnom pretresu ni izvodilo dokaze u pravcu utvrđivanja činjenice ko je ugasio pa ponovo upalio sistem za snimanje koji se nalazi u kancelariji Cargo centra, niti zašto je izostala pravovremena reakcija nadležnih službi nakon dojave da je u Cargo centru u toku pljačka VAL pošiljke.

Sve navedeno ukazuje da je izvršenje ovoga krivičnoga djela pažljivo planirano i organizovano, međutim Tužilaštvo nije izvelo niti jedan dokaz koji bi doveo u vezu prvo i drugo optuženog sa ovom zločinačkom organizacijom, odnosno nije proveden niti jedan dokaz na osnovu kojeg bi ovo Vijeće izvelo zaključak da je između prvo i drugo optuženog, ili nekoga od njih, sa četiri NN lica koja su izvršila spornu pljačku, postojao prethodni plan i dogovor da se otuđi novčana pošiljka ABS banke koja se dana 05.12.2007. godine, nalazila u Cargo centru Međunarodnog aerodroma Sarajevo.

Sve što je Tužilaštvo ponudilo su samo indicije, bez čvrstog utemeljenja u činjenicama, a koje nisu bile dovoljne da bi Sud, izvan razumne sumnje izveo zaključak da su optuženi Glavinić i Duvnjak bili članovi jedne takve zločinačke organizacije, odnosno da su počinili krivično djelo koje im se optužnicom stavlja na teret.

Naime, Tužilaštvo prvooptuženom **Suadu Glaviniću** na teret stavlja da je *"protivno uobičajenoj praksi procedure, ostavio nezaključan katanac na vratima prostora u kojem je VAL pošiljka bila smještena, koji katanac je zatim oblijepio "security" trakom, kako bi sve izgledalo kao da je regularno urađeno i zapečaćeno, a u stvari je ostavio nezaključan katanac na vratima ovog prostora."*

Kroz dokazni postupak, vijeće nije našlo utemeljenim ovu tezu Tužilaštva BiH.

Prije svega treba istaći da Tužilaštvo BiH u činjeničnom opisu optužnice navodi da je optuženi Suad Glavinić uposlenik Cargo centra, što se kroz dokazni postupak pokazalo netačnim jer su svjedoci Mirjana Dizdar, Zuban Nijaz, Vukičević Emina, Pašić Enes i Dolić Vojislav, na glavnom pretresu potvrdili da optuženi nije uposlenik Cargo centra, nego Centra za sigurnost i bezbjednost Međunarodnog aerodroma Sarajevo, odnosno obavlja poslove i zadatke KD kontrolora u Centru za sigurnost i bezbjednost MAS u sektoru za pravne, kadrovske i administrativne poslove a što nesporno proizilazi i iz člana 3. Ugovora o radu zaključenog između Međunarodnog aerodroma Sarajevo i Suada Glavinića, a koji dokaz je u spis uvelo samo Tužilaštvo.

Ovo je važno istaći obzirom da je potrebno utvrditi koji su to poslovi i radni zadaci koji su bili u opisu poslova optuženog Glavinića. Pravilnik o sistematizaciji poslova i radnih zadataka, koji je je uložen kao dokaz i tužilaštva(dodatno T-2) i odbrane prvooptuženog(O-1A)na strani 49. detaljno daje opis poslova radnog mjesta KD kontrolora, a što je bio optuženi Glavinić Suad, ali se u njemu ništa ne govori o obavezama i dužnostima KD kontrolora vezano za otključavanje i zaključavanje izvoznog prostora Cargo centra u koji se VAL pošiljka nakon pregleda odvozi. U pravilniku se pominje da će navedeni poslovi vršiti u skladu sa važećim uputstvom za rad.

Uputstvo za rad o KD pregledu robe, pošte i VAL pošiljki u Cargo centru Međunarodnog aerodroma Sarajevo iz januara 2006. god., regulisane su obaveze KD kontrolora u slučajevima VAL pošiljke i u slučajevima redovne pošiljke. Obzirom da se u ovom slučaju radi o VAL pošiljci(novčanoj pošiljci) bitno je bilo analizirati svih 8 tačaka ovoga Uputstva koje se odnose na VAL pošiljku i utvrđeno je da se nigdje ne govori o obavezama i dužnostima KD kontrolora vezano za otključavanje i zaključavanje izvoznog prostora Cargo centra u kojem se VAL pošiljka (novčana isporuka ABS banke) nalazila prilikom otuđenja.

Ovo je potvrdio i svjedok Vojislav Dolić, inače šef Centra za sigurnost i bezbjednost aerodroma, na glavnom pretresu održanom dana 24.11.2008. godine, potvrđujući da u Uputstvu za rad o KD pregledu robe koji je lično sastavio i potpisao dana 20.08.2006. godine, nije izričito navedena obaveza KD operatera da zaključava katanac eksportnog dijela ali je pojasnio da ukoliko se pojave neki novi momenti, to ne mora ni biti regulisano u pismenoj formi, nego je dovoljno da se naredi usmenom naredbom, što proizilazi i iz pravilnika o sistematizaciji odnosno opisu poslova KD operatera, u kom se navodi da KD operater radi i druge poslove po nalogu šefa odjela. Ovaj svjedok je takođe potvrdio da 05.12.2007.god.Glavinić Suadu niko nije usmeno naredio da zaključa katanac, ali da je bila praksa da KD operateri zaključavaju katanac eksportnog dijela i stavljaju sigurnosnu traku na isti. Takođe ovaj svjedok je na direktno pitanje tužoca izjavio da je logično da ono što je u Uputstvu za rad propisano za redovne pošiljke važi i ta VAL pošiljku.

Sud nije mogao prihvatiti iskaz ovoga svjedoka u dijelu koji se odnosi na tvrdnju da je bila praksa da KD operateri zaključavaju katanac eksportnog dijela nakon što

se unese VAL pošiljka, obzirom da su svi svjedoci koji su radili u cargo centru i koji svakodnevno vide proceduru zaključavanja katanca exportnog dijela, od kojih su neki i sami nekada otključavali i zaključavali ovaj katanac potvrdili drugačije.

Naime, sjedok Halilović Mirsad koji radi kao skladišni radnik Cagdo službe i koji je spornoga dana i otključao katanac na vratima izvoznog dijela je potvrdio da katanac na vratima izvoznog dijela, nakon što se u isti uveze VAL pošiljka nekada zaključa KD kontrolor, a nekada neko drugi od radnika Carga i tako se uvijek radilo, s tim da je KD kontrol jedini ovlašten da nalijepi na katanac crvenu sigurnosnu traku. Iskaz ovoga svjedoka je potvrdio i svjedok Rajkić Mirhat koji je šef carinskog skladišta MAS i koji je takođe potvrdio da katanac exportog djela može da zaključa i neko od radnika izvoza-Carga, a da isključivo KD kontrolor stavlja sigurnosnu traku. Svjedok Bašić Mensur koji je zaposlen kao pomoćnik skladištara MAS je potvrdio da je i sam nekoliko puta koristio otključavao i zaključavao katanac exportnog dijela i da nakon toga KD kontrolor nalijepi sigurnosnu traku na koju napiše, dan i sat stavljanja i potpiše se. Ovo je potvrdio i svjedok Veličanin Darijan, Ovčina Midhat kao i Kapić Sanin koji je nekada mijenjao Glavinić Suada na na poziciji KD kontrolora i on je potvrdio da je tada katanac exportnog dijela zaključavao radnik Carga a on je samo lijepio sigurnosnu traku na katanac.

Sud je poklonio vjeru iskazima ovih svjedoka obzirom da su isti jasni, precizni i uzajamno saglasni u vezi same obaveze zaključavanja spornoga katanca. Takođe, radi se o osobama koje rade na navedenim poslovima i radnim zadacima, koji su svaki dan u prilici da vide proceduru prijema i slanja VAL pošiljke, od kojih su neki i sami obavljali poslove KD kontrolora, a i isti su i u skladu sa Pravilnikom o sistematizaciji poslova i radnih zadataka i Uputstvom za rad o KD pregledu robe, pošte i VAL pošiljki u Cargo centru Međunarodnog aerodroma Sarajevo .

Sud takođe nije mogao prihvatiti tvrdnju svjedoka Dolić Vojislava da je logično da se pravila koja su navedena u pomenutom Uputstvu za rad a tiču se redoven pošiljke imaju primjenjivati i na VAL pošiljke, jer je uvidom u isto jasno vidljivo da su ta dva uputstva jasno i nedvosmisleno razdvojena i predstavljaju odvojene cjeline, na kraju svakoga je datum, pečat i potpis, svaki od njih detaljno, po tačkama objašnjava obaveze KD kontrolora u različitim situacijama i nigdje nije navedeno da se pravila koja važe za redovne pošiljke imaju primjenjivati i na VAL pošiljku. Tačno je da je ovaj svjedok sačinio i potpisao ova Uputstva i upravo to, po mišljenju ovoga vijeća može biti razlog da ovaj svedok želi, na neki način opravdati činjenicu da su neke stvari vezane za način rada, između ostalog i zaključavanje katanca na exportnom dijelu, ostale neprecizirane, pa tu nepreciznost pokušava „pokriti“ logikom ili uobičajenom praksom, što su takođe demantovali svi radnici Carga koji rade na tim poslovima i koji su takođe upoznati sa sadržajem ovoga Uputstva za rad jer su po istom i postupali.

Dakle, tužilaštvo nije dokazalo da je optuženi Glavinić Suad bio osoba koja je u skladu sa praksom i procedurom bila nadležna da zaključa sporni katanac na vratima exportnog dijela.

Tačno je, u skladu sa onim što su potvrdili navedeni svjedoci da je i optuženi Glavinić, mogao izvršiti radnju zaključavanja spornoga katanca, međutim, Vijeće, na osnovu svih izvedenih dokaza, ne može van razumne sumnje donijeti zaključak da je optuženi Glavinić kao dio plana i prethodnog dogovora sa četiri NN osobe koje su izvršile spornu pljačku novca, ostavio ne zaključan katanac, a što mu tužilaštvo stavlja na teret.

Konkretna radnja zaključavanja katanca se na video zapisu ne vidi jer optuženi leđima zaklanja predmetni katanac (na video zapisu je vidljivo da novac ulazi u prostoriju 2:39:55, Glavinić prilazi katanca u 2:40:021 kada poduzima neku radnju koja nije vidljiva na snimku jer je okrenut leđima, Glavinić u 2:40:29 odlazi od vrata).

Takođe, Vijeće se u ovom slučaju nije moglo pouzdati ni na iskaze niti jednog svjedoka jer su isti po pitanju činjenice da li je i ko je zaključao sporni katanac, nejasni neprecizni i kontradiktorni. Tako, svjedok Mirsad Halilović, koji je sjedio unutar izvoznog dijela Cargo prostora, na glavnom pretresu izjavljuje kako u konkretnom slučaju nije siguran da li je katanac zaključao optuženi Glavinić ili radnik Darjan Veličan, te izjavljuje da nije čuo karakterističan škljocaj katanca koji se inače čuje prilikom otključavanja i zaključavanja istog, a u svom iskazu u policiji je izjavio da je Glavinić zaključao vrata. Sa druge strane, svjedok Darjan Veličan, koji se nalazio u blizini optuženog, što se vidi i na video zapisu, u svom iskazu datom na glavnom pretresu izjavljuje da je optuženi Glavinić zaključao katanac, te da je on čuo karakteristični škljocaj katanca, pojašnjavajuću da je to izjavio i u istrazi a ne zna zašto nije evidentirano. Svjedok Cicović Nedeljko je takođe u toku istrage izjavio da je nakon unošenja novca u exportni dio katanac zatvoren, a na glavnom pretresu to nije mogao potvrditi, tvrdeći da se toga ne sjeća sa sigurnosću.

Usljed ovakvih kontradiktornosti, mijenjanja i nesigurnosti prilikom davanja iskaza, vijeće nije moglo pokloniti vjeru iskazu niti jednog svjedoka po pitanju da li je i ko je zaključao sporni katanac, obzirom da niti jedan od svjedoka nije decidno naveo da je vidio trenutak kada optuženi Glavinić poduzima radnju zaključavanja katanca, nego oni svoje tvrdnje uglavnom temelje na tome da li su ili ne čuli karakterističan škljocaj katanca koji se inače čuje prilikom otključavanja i zaključavanja istog. Imajući u vidu da u prostoru Cargo centra nije mir i tišina, nego se obavljaju redovne aktivnosti prijema i utovara robe, nije za očekivati da bi se i mogao čuti taj škljocaj katanca, tako da vijeće nije moglo steći van razumne sumnje ubjeđenje da li je katanac izvoznog dijela zaista ostao zaključan ili ne.

Ono što je Sud nesporno utvrdio iz iskaza svih saslušanih svjedoka i što se vidi na video zapisu od 05.12.2007. godine sa sigurnosnih kamera koje su bile postavljene

unutar Cargo centra, je da optuženi Glavinić u 14:42:00 prilazi spornom katanacu i stavlja sigurnosnu traku, u 14:42:04 Glavinić odlazi od vrata i vidi se da ostaje katanac sa obljepljenom crvenom "security" trakom, dakle nesporno je utvrđeno da nakon što Glavinić odlazi od vrata eksportnog dijela na vratima ostaje katanac i preko njega nalijepljena crvena "security" traka, koju je on prethodno zalijepio, a što je i jedina obaveza Glavinić Suada vezano za zaključavanje vrata eksportnog dijela.

Tužilaštvo je nadalje, u činjeničnom opisu optužnice navelo da je *"jedan od preostale trojice kriminalaca, uz mali pokret ruku, kao da otključava katanac, skinuo obljepljenu security traku sa katanca, isti stavio u džep, a zatim jednostavno otvorio vrata prostora gdje je novac bio smješten."*

Ni u ovom slučaju se na osnovu video zapisa od 04.12. i 05.12.2007. godine sa sigurnosnih kamera koje su bile postavljene unutar Cargo centra, nije moglo vidjeti da li maskirano lice zaista otključava katanac ili ne, obzirom da je maskirano lice bilo okrenuto leđima prema kameri i ne vidi se šta radi i koje radnje poduzima.

Tužilaštvo je tokom dokaznog postupka gradilo tezu da maskirana osoba nije otključala katanac jer u desnoj ruci nije imala ključ, smatrajući da se to vidi na video zapisu u momentu kada ovo maskirano lice drži ispružene prste desne ruke na kojima ima rukavice, gdje se jasno vidi da su svi prsti izuzev palca rašireni pa Tužilaštvo zaključuje da ovo lice nije moglo palcem ruke držati ključ.

U tom kontekstu, svjedok Tužilaštva, stručno lice Elmedin Kobiljak, na glavnom pretresu je izjavio da se primjenom tonaliteta boja prema desnoj šaci maskiranog lica, primjećuje promjena tonaliteta kod palca, ali da se zbog loše kvalitete snimka ne može sa sigurnošću utvrditi da li ta maskirana osoba drži ili ne drži neki predmet u ruci, te je na poseban upit izjavio da je to mogao biti i ključ, ali se to sa sigurnošću ne može utvrditi. S druge strane, a kako je to već ranije istaknuto, Vijeće je odbilo prijedlog Tužilaštva koje je predložilo da se u sklopu dodatnih dokaza optužbe provede dokaz ponovnog vještačenja u Beču, čiji bi predmet bilo da se uz pomoć eventualno savremenije tehnike pokuša utvrditi da li maskirana osoba u svojoj desnoj ruci drži ili ne drži neki predmet, a obzirom da čak i da je to vještačenje i moglo pokazati da li ta osoba u desnoj ruci drži ili ne drži neki predmet (ključ), postavlja se pitanje šta je sa lijevom rukom maskirane osobe koja nikada nije bila predmet analize, a na snimku se jasno vidi da ta maskirana osoba u trenutku kada prilazi eksportnim vratima pravi pokret kao da prebacuje nešto iz jedne ruke u drugu i da je od tog trenutka lijeva šaka te osobe stalno savijena, te je u skladu sa tim i odbijen prijedlog Tužilaštva za ponovno vještačenje desne šake jer kakav god bi bio rezultat vještačenja on ne bi dao odgovor na pitanje da li je optuženi Suad Glavinić ostavio ne zaključan katanac na vratima izvoznog dijela Cargo centra.

Nespornim se jedino smatra činjenica da je maskirana osoba skinula sa katanca crvenu "security" traku što se vidi na snimku i što su svojim iskazom na glavnom pretresu potvrdili i svjedoci Samardžija Nevenko, Cicović Nedeljko i Halilović Mirsad koji su se za vrijeme pljačke nalazili u izvoznom dijelu Cargo centra. Svjedok Halilović je potvrdio da je, obzirom da je sjedio pored vrata izvoznog dijela, vidio maskiranu osobu kako skida sigurnosnu traku sa katanca, ali nije dalje pratio šta radi jer je mislio da se zaista radi o akciji SIPE, samo je kada je ta osoba počela da gura vrata u desnu stranu joj rekao da ih treba gurnuti u lijevo da bi se otvorila. Svjedoci Cicović i Samardžija su potvrdili da maskirana osoba u uniformi SIPE skida sigurnosnu traku sa katanca i vidjeli su tu sigurnosnu traku na prstu te osobe koja je bila u rukavicama nakon što je ova otvorila vrata i ušla u exportni dio.

Važno je napomenuti da je svjedok Kapić Sanin, koji je zaposlen na poziciji KD operatera na MAS i koji je nekada i mjenjao Glavinića, na glavnom pretresu detaljno obajsnio način ljepljenja 'security' trake na katanac exportnog djela, pa je pojasnio da se radi o „običnom žuto zlatnom katanca, da se 'security' traka lijepi samo oko tijela katanca, a ne oko gornjeg metalnog dijela, pojašnjavajući da se traka ne može skinuti podvlačeći prst ispod nje i tako je cjepajući jer je nemoguće podvući prst ispod, obzirom da je zalijepljena i od takvog je materijala. Takođe je precizirao da je traka samoljepiva i napravljena od materijala koji lako puca i moža bi se i mogla probati odlijepiti rukom, ali bi se sigurno pokidala i to bi bilo veoma teško, tako da su oni istu cipali na način da ključem pocjepaju donji dio trake, gdje ulazi ključ i onda je skinu.

Sud je prihvatio iskaze ovog svedoka obzirom da isti ničim nije doveden u sumnju, naime svedok je veoma jasno, precizno i ubjedljivo objasnio sam način stavljanja i skidanja „security“ trake, isti je imao priliku da je u više navrata i sam istu stavlja i skida i sigurno je dobro upoznat sa načinima na koji se traka može skinuti, a isti je potvrđen i iskazima svjedoka Dolić Vojislava i Granilo Senada.

Iskaze ovih svjedoka vijeće smatra važnim u kontekstu tvrdnji tužilaštva da maskirana osoba koja skida 'security' traku nema nikakav predmet u ruci, odnosno tvrdnje tužilaštva da obzirom na kratkoću vremena za koje je maskirana osoba otvorila katanac (par sekundi), činjenice da ta maskirana osoba na ruci ima rukavice, što joj otežava radnju otključavanja, te činjenicu da se na snimku ne vidi da maskirana osoba upotrebljava bilo kakvu silu ili snagu da razvali katanac, iz čega tužilaštvo izvlači zaključak da je katanac bio otključan. Po mišljenju vijeća, iskazi ovih svjedoka i ove tvrdnje tužilaštva upravo nameću drugo pitanje, a to je, na koji je način ta maskirana osoba ako nije imala nikakav predmet u ruci, koja na rukama ima debela rukvice, za tako kratko vrijeme uspjela skinuti zalijepljenu 'security' traku, koju su svjedoci, nakon što je skinuta, vidjeli na njenom prstu na rukavici (daklje očigledno je traka bila u komadu a nije bila pokidana), obzirom na iskaze svjedoka Kapić Sanina i Granilo Senada o mogućim načinima skidanja ove trake, pa se kao logičan nameće zaključak da je potrebno manje vremena i da je

lakše osobi u rukavicama da ključem ili nekim drugim podesnim predmetom otključa katanac, nego da prstima koji su u debelim rukavicama odlijepi zalijepljenu „security“ traku.

Zakonske norme obavezuju Sud da, ako ostane u sumnji u pogledu važnih činjenica koje vežu posljedice na štetu optuženog, postupaće kao da je sa sigurnošću utvrdio da ta pravno relevantna činjenica ne postoji. U ovom kontekstu, Vijeće može isto tako pretpostaviti da je katanac bio zaključan, te da je maskirano lice isti otključalo ključem, pribavivši prije toga kopiju ključa do koje i nije bilo teško doći, jer su isti, a s obzirom na samu organizaciju Cargo centra, zaduživanje i razduživanje ključeva, te sigurnost istih, bili dostupni velikom broju lica, što su potvrdili svi saslušani svjedoci radnici Cargo centara. Tako su svjedoci Halilović Mirsad, Bašić Mensur, Veličanin Darijan, Zuban Nijaz i Ovčina Midhat saglasno potvrdili da su se svi ključevi, pa i ključevi spornoga katanca nalazili u kancelariji Rajkić Mirhata u ormariću koji se nije zaključavao, a u istoj prostoriji se nalazio i kopir aparat tako da su tu ulazili i stranke kada je nešto trebalo kopirati. Svjedok Veličanin Darijan je potvrdio da su nekada(ako su dežurni za vikend) i radnici Carga uzimali ključ od vanjskih rolo vrata i nosili ga kući, tako da su otključavanjem tih rolo vrata imali pristup cijelom prostoru skladišta Cargo centra, a time i ormariću sa spornim ključevima koji se nikada nije zaključavao. Takođe, svjedok Mirhat Rajkić, šef carinskog skladišta Cargo centra, je na glavnom pretresu istakao da nije postojala nikakva evidencija oko posjedovanja, zaduživanja i razduživanja predmetnih ključeva, pa je jasno da su ključevi katanca izvoznog djela Cargo centra bili dostupni velikom broju lica i da nije bio poseban problem napraviti duplikat istih.

U vezi sa pitanjem da li je sporni katanac otvoren ili ne ključem, ostalo je nejasno, zašto se u toku istrege nisu vještačili ključevi elzet brave (slika broj 3 u fotodokumentaciji SIPE o pregledu vozila od 26.12.2007. godine), koji su pronađeni u zapaljenom vozilu Audi Q7 kojim je izvršena pljačka i zašto se isti nisu uporedili sa ključevima eksportnog dijela kojim se otključavaju i zaključavaju sporna vrata, a koji su nađeni prilikom uviđaja na svom mjestu u ormariću u Cargo centru, obzirom da bi to moglo dati odgovor na pitanje da li se možda radi o istim ključevima odnosno da li su pljačkaši posjedovali duplikat ključeva.

Takođe, teza Tužilaštva po kojoj je optuženi Glavinić imao dva mobilna telefona, te je mobilnim telefonom koji nije prijavio, odnosno koji broj nije bio registrovan na njegovo ime, navodno, dao znak maskiranim licima da izvrše otuđenje novčane isporuke ABS banke, je samo u domenu pretpostavke.

Vijeće smatra nespornim da je optuženi Glavinić, dana 04.12.2007. godine, razgovara na mobilni telefon u 2:32:38 do 2:33:55 minuta, a dana 05.12.2007. godine u 2:31:20 minutu, pravi pokret kao da prinosi mobitel glavi, što je nesporno utvrđeno pregledom snimka kamere C i uvidom u fotografije koje su načinjene na osnovu tih snimaka. Takođe je nesporno da da je listinzima

prikazanih u šemi matrice odlaznih i dolaznih poziva za broj 061/186-544, za koji je utvrđeno da ga je koristio optuženi Suad Glavinić, a i svjedoci, uposlenici Carga su potvrdili da je to broj koji koristi ovaj optuženi, dokazano da za ovaj broj nisu utvrđeni odlazni i dolazni pozivi u navedeno vrijeme, odnosno da u to vrijeme Glavinić nije razgovarao sa svoga mobilnog aparata.

Međutim, nikada nije utvrđeno sa koga i sa čijeg je to mobilnog telefona u navedeno vrijeme razgovarao Glavinić Suad, niti postoji bilo kakav dokaz koji bi potvrdio sa kime je to Glavinić razgovarao u navedeno vrijeme, kao ni šta je sadržaj tih poziva.

Teza tužilaštva da je u konkretnom slučaju jedino moguće zaključiti da je optuženi Glavinić dana 04.12. i 05.12.2007. godine, preko tog drugog mobilnog aparata ostvario kontakt sa direktnim izvršiocima i to na način da je 04.12.2007. godine, javio da je let otkazan pa je planirana pljačka odgođena, a da je 05.12.2007. godine, putem tog istog mobilnog telefona dao znak, i to kako u završnim riječima Tužilaštvo ističe "samo odzvonio", direktnim izvršiocima, kao znak da se novac nalazi u kombiju ispred Cargo centra, je konstrukcija Tužilaštva koju Sud ne može prihvatiti kao dokazanu van razumne sumnje. Opravdano se postavlja i pitanje zašto bi optuženi Glavinić, koji je sigurno upoznat sa rasporedom kamera u Cargo centru, pozivao NN izvršioce putem mobilnog telefona na očigled kamera, kada je jednostavno mogao telefonirati sa mjesta koje nije pokriveno kamerama.

Dakle, nesporno je da je optuženi Glavinić u navedenom periodu ostvario komunikaciju putem mobilnog telefona, ali sa kim je optuženi Glavinić razgovarao i kakav je sadržaj tog razgovora, ostaće samo u sferi pretpostavki Tužilaštva, Sud u to nije uvjeren van razumne sumnje.

Takođe, tvrdnja koju je tužilaštvo iznosilo tokom glavnog pretresa i u završnim riječima, da je optuženi Glavinić jedina osoba iz Cargo centra koja to veče nakon izvršenja krivičnog djela nije predala svoj mobilni telefon službenicima MUP-a KS nego je otišao kući pa je tek po pozivu, to isto veče pristupio u prostorije MUP-a KS, kada takođe nije predao mobilni telefon, da bi nakon dva dana bio pozvan da preda mobilni telefon kada je rekao da ga je izgubio, ne dokazuje da je isti počinio krivično djelo za koje ga tužilaštvo tereti.

Prije svega, netačne su tvrdnje da je optuženi Glavinić jedina osoba koja to veče nije predala svoj mobilni telefon, naime svjedok Kapić Sanin je na glavnom pretresu potvrdio da to veče, nakon pljačke od njega niko nije tražio mobilni telefon, niti je isti to veče išao u MUP KS, nego tek nakon pet dana mobitel predao SIPI kada je pozvan na razgovor, kao i svjedok Veličanin Ivan koji je takođe na glavnom pretresu potvrdio da to veče od njega niko nije tražio da preda mobilni telefon. Takođe saslušani svjedoci radnici Carga nisu mogli potvrditi da je bila neka zvanična predaja mobilnih telefona ovlaštenim radnicima MUP-a ili Sipe, nego su neki od njih izjavili da su mobilni telefon predali Zuban Nijazu koji je šef

Carga, a drugi da Bajić Alan uposlenik MAS-a sve mobilne telefone u jednoj najlon kesi odnio to veče u MUP KS, što je ovaj svjedok na glavnom pretresu odlučno demantovao. Dakle, jasno je da nije bila neka zvanična procedura predaje mobilnih telefona neposredno nakon pljačke, na samom aerodromu, a svjedok Mizdrak Aleksandra službenik MUP-a KS je potvrdila da je to veče nakon pljačke, neka osoba iz DGS-a donijela u njenu kancelariju kesu sa mobilnim telefonima koju su dobrovoljno predali radnici DGS-a, aerodroma i Cargo centra, a onda su ona i kolege prozivale jednu po jednu osobu radi davanja izjave i ta osoba bi iz te kese prepoznala svoj mobilni telefon, koji bi potom bio izdvojen. Ova svjedokinja je takođe potvrdila da je i Glavinić Suad to veče, dakle 05.06.12.2007. godine, bio u prostorijama MUP-a radi davanja izjave, pa se postavlja pitanje zašto niko od uposlenika MUP-a KS nije tada od njega tražio da preda svoj mobilni telefon, nego su ga pozvali tek nakon par dana radnici SIPA-e da im preda mobilni telefon, pogotovu kada se ima u vidu da je na šemi dolaznih i odlaznih poziva za broj: 061 186-544 za koji je utvrđeno da ga je koristio optuženi Suad Glavinić, evidentirano da je i dana 06.12.2007. godine bilo i dolaznih i odlaznih poziva na taj broj, dakle, Glavinić je taj telefon koristio i nakon davanja izjave u MUP-u.

Osim toga, Tužilaštvo navodi da je optuženi Suad Glavinić nedvojbeno lice koje je imalo saznanje da je na dan 04.12.2007. godine, od strane ABS banke bila najavljena novčana isporuka, a koja je zbog vremenskih uslova odgođena za sutradan, gradeći tezu da je i na osnovu te činjenice optuženi Glavinić uključen u predmetnu pljačku novca iz Cargo centra.

Međutim, tokom pretresa je nesporno utvrđeno da je osim optuženog Glavinića, za novčanu isporuku znalo više osoba, obzirom da je ista trebala biti otpremljena dana 04.12.2007. godine i da je prošla procedure u Cargo centru vezane za isporuku tzv. VAL pošiljke, ali, zbog loših vremenskih uslova i nepolijetanje aviona ista nije otpremljena, te je njena otprema odgođena za dan 05.12.2007. godine. Navedeno je potvrđeno i iskazom svjedoka Kolar Amele, zaposlene u ABS banci na poslovima voditelja centralnog trezora, koja je na glavnom pretresu izjavila da za specifikaciju novca znaju samo ona, kolegica iz trezora i vozač, ali, obzirom da je pošiljka dan ranije već bila na aerodromu, za nju je, čak i količinski moglo znati više osoba. U prilog navedenom ide i izjava svjedoka Zuban Nijaza koji je potvrdio da je ona kao i većina uposlenika Carga znao da je 4.12.2007. vraćena VAL pošiljka ABS banke jer je let otkazan te da je ista ponovo dovezena 5.12.2007.godine, kao i iskaz već pomenutog svjedoka Selimović Saudina, koji je istakao da je dana 04.12.2007. godine, pošiljka bila u prostoru Cargo centra, da je on za istu dobio i naljepnice koje se stavljaju na vreće (u kojima je bila novčana pošiljka), te tovarni list koji je, s obzirom da je otprema pošiljke odložena za sutradan, ostao kod njega odnosno kod kolegice u banci, te je istakao da je znao za količinu novca koju prevozi.

Iz svega naprijed navedenog jasno se zaključuje da tužilaštvo nije uspjelo kroz ponuđene dokaze dokazati i jedan od elemenata ovoga krivičnog djela i time

dokazati krivičnu odgovornost optuženog Glavinića za izvršenje istog, jer je tužilaštvo je u tom pravcu trebalo ponuditi pouzdane dokaze, a ne indicije koje nisu ničim potkrijepljene.

Vežano za pripadnost zločinačkoj organizaciji drugooptuženog **Duvnjak Saudina** i njegovu odgovornost za izvršenje krivičnog djela organizovani kriminal, Tužilaštvo u činjeničnom opisu optužnice otuđenje motornog vozila Audi Q7 koje se desilo dana 26.06.2007. godine, a kojim je izvršena sporna pljačka novca u Cargo centru, dovodi u vezu sa drugooptuženim Duvnjak Saudinom, odnosno navodi da je on otuđeno vozilo čuvao na skrovitom mjestu 6 mjeseci tj. sve do 05.12.2007. godine, kada je isto predao ostalim članovima zločinačke organizacije, da bi oni sa istim izvršili pljačku.

U ovom kontekstu, Sud nalazi nespornim da je otuđenje novčane pošiljke iz Cargo centra izvršeno motornim vozilom Audi Q7, a koji je dana 26.06.2007. godine oko 23:00 sata, na lokalitetu Plandišta, općina Ilidža, u blizini "Proming" pumpe, otuđen od lica Bahto Jasmin.

Svjedok Bahto Jasmin potvrdio je na glavnom pretresu da mu je navedenog dana otuđeno putničko motorno vozilo Audi Q7, te je opisao karakteristike po kojima se njegovo vozilo moglo prepoznati a koje su bile identične karakteristikama koje su zatečene na zapaljenom vozilu nakon pljačke, a na lokalitetu Nedžarića. Tako je svjedok Bahto Jasmin, nakon prijave o otuđenju vozila, što proizilazi iz zapisnika MUP-a Kantona Sarajevo, IV policijske uprave od 26.06.2007. godine, dana 10.12.2007. godine, pet dana nakon otuđenja novčane isporuke iz Cargo centra, izvršio prepoznavanje zapaljenog motornog vozila Audi Q7, što proizilazi iz zapisnika Državne agencije za istrage i zaštitu o prepoznavanju predmeta broj: 17-02/3-383/06-1/07 od 10.12.2007. godine. Iz navedenog zapisnika proizilazi da je svjedok-oštećeni Bahto Jasmin prilikom pregleda pokazanog izgorjelog putničkog motornog vozila Audi Q7, a nakon što je prethodno opisao isti, ukazao na nekoliko karakterističnih dijelova koji odgovaraju dijelovima njegovog otuđenog vozila, i to kako je izjavio: lijevi prednji točak, na kojem se vidi alu felga ofarbana u sjajnu crnu boju i pneumatik marke "Good year", tip Eagle F1, dimenzija 275/45ZR20, a za koje je svjedok istakao da posjeduje račun o kupovini, te za koje je prilikom opisa izjavio da su navedene felge bile "mat crne" boje ali ih je on naknadno ofarbao u sjajnu crnu boju. Takođe, svjedok je prilikom opisa vozila izjavio da je u isto naknadno ugradio dva LCD ekrana u sjedišta vozača i suvozača, te DVD uređaj ugrađen u kaseti vozila, a prilikom prepoznavanja izjavljuje da je u prednjem dijelu vozila, gdje je kasetna, primjetio ostatke od DVD uređaja koje je ugradio. Svjedok je, nakon što je u zapaljenom automobilu prepoznao još nekoliko ostataka koji pripadaju njegovom vozilu, izjavio da je 100 % siguran kako se radi o njegovom vozilu. Takođe, ovaj svjedok je prilikom opisa vozila naveo broj: WAUZZZ4L77D057799, kao broj šasije njegovog vozila, a za koji broj je vještak hemijske analize, Mašović Hilmija, nakon obavljenog vještačenja zapaljenog motornog vozila Audi Q7, u nalazu i mišljenju broj: 09-14/1-1-04-5-6760 od dana 27.12.2007. godine, potvrdio da se radi o originalnom

broju šasije vozila i da isti pripada ispitivanom vozilu, iz čega Sud nesporno izvodi zaključak da je otuđenje novčane isporuke iz Cargo centra izvršeno upravo putničkim motornim vozilom Audi Q7 koji je dana 26.06.2007. godine otuđen od lica Bahto Jasmin.

Osim toga, Sud nalazi nespornim da je predmetno vozilo prilikom izvršenja navedene pljačke imalo registrske oznake broj: 418-K-442, a koje oznake su vlasništvo lica Devedžija Mustafa. Naime, svjedok Midhat Ovčina, zaposlenik Cargo centra na poslovima vođe smjene Cargo operative je na glavnom pretresu, opisujući način na koji se dogodila pljačka novca u Cargo centru, izjavio da je zapamtio dio registarskih oznaka motornog vozila kojim su došla maskirana lica, i to slovo "K"-a, te posljednja tri broja i to "442". Sud nalazi nespornim da je vlasnik ovih registarskih oznaka lice Devedžija Mustafa, što proizilazi iz zapisnika Državne agencije za istrage i zaštitu broj: 17-02/3-30/08 od 28.04.2008. godine o saslušanju ovog svjedoka, koji je izjavio da je dana 27.06.2007. godine, dakle dan poslije otuđenja vozila "Audi Q7", primjetio da mu nedostaju prednje i zadnje registarske oznake, te je istakao da su predmetne registarske oznake nosile oznaku "418-K-442".

Navedene nesporne činjenice, međutim, ni u jednom segmentu ne upućuju na zaključak, odnosno ne potvrđuju tezu Tužilaštva prema kojoj je optuženi Saudin Duvnjak lice koje je otuđeno motorno vozilo čuvalo na skrovitom mjestu 6 mjeseci tj. sve do 05.12.2007. godine, kada je ovo vozilo predao ostalim članovima zločinačke organizacije, da bi oni sa istim izvršili pljačku. Tužilaštvo u tom kontekstu nije ponudilo niti jedan dokaz, te se posebno postavlja pitanje na osnovu čega Tužilaštvo izvodi zaključak, što proizilazi iz optužnog akta, da je optuženi Saudin Duvnjak baš dana 05.12.2007. godine predao ovo motorno vozilo ostalim članovima zločinačke organizacije, a kada se u obzir uzme i jedna od teza Tužilaštva po kojoj se pljačka novca iz Cargo centra trebala izvršiti dana 04.12.2007. godine, ali je ista odložena obzirom da je zbog odgode leta za taj dan novčana pošiljka vraćena sa aerodroma.

Da bi se u konkretnom slučaju Saudin Duvnjak mogao smatrati članom zločinačke organizacije, Tužilaštvo je moralo dokazati da je on imao plan i dogovor sa još najmanje tri lica, da je zajedno sa njima unaprijed detaljno isplanirao pljačku novca, da su zajedno pripremali i do detalja razradili ulogu svakog pojedinog člana grupe, sa tačno određenim radnjama koje je svako od njih trebao da uradi, da je on u sklopu toga plana otuđeno vozilo čuvao 6 mjeseci nakon čega ga predaje ostalim članovima organizacije da bi isti sa njim izvršili pljačku novca. Međutim, ove tvrdnje Tužilaštva su ostale na bazi pretpostavke jer Tužilaštvo nije izvelo niti jedan dokaz u tom pravcu.

Dakle, višeće još jednom naglašava da je teza Tužilaštva o postojanju veze između osoba koje su počinile spornu pljačku i prvo i drugo optuženog u domenu hipoteze, bez ijednog relevantnog dokaza, te je Sud, nakon analize svih

provedenih dokaza na glavnom pretresu, kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj vezi, te rukovodeći se principom "in dubio pro reo" izveo zaključak da tužitelj nije uspio dokazati izvan razumne sumnje postojanje svih elemenata bića krivičnog djela organizirani kriminal, odnosno povezanost optuženih u takvu organizovanu skupinu, a samim tim nije dokazano ni postojanje krivičnog djela organizirani kriminal iz člana 250. stav 2. KZ BiH.

U skladu s navedenim, a na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH, koji propisuje da će Sud izreći oslobađajuću presudu ako nije dokazano da je optuženi učinio krivično djelo za koje se optužuje, ovo vijeće je i oslobodio optužene za izvršenje krivičnog djela organizirani kriminal iz čl.250. stav 2. KZ BiH.

Kako Tužilaštvo nije uspjelo dokazati da su optuženi činili zločinačku organizaciju u smislu člana 1. stava 17. KZ BiH, u okviru koje su navodno i počinjena krivična djela ugrožavanje sigurnosti zračne ili morske plovidbe odnosno krivično djelo razbojništva, pred ovim Sudom se postavilo pitanje izvršenja pojedinačnih krivičnih djela opisanih u činjeničnom dijelu optužnice.

d.) Opća obilježja krivičnog djela ugrožavanje sigurnosti zračne ili morske plovidbe iz člana 198. stav 2. KZ BiH

Krivično djelo ugrožavanje sigurnosti zračne ili morske plovidbe iz člana 198. stav 2. KZ BiH, koje se bar prema optužnici, na teret stavlja i prvooptuženom i drugooptuženom, glasi: *"kaznom iz stava 1. (kazna zatvora od jedne do deset godina) ovog člana, kaznit će se ko izvrši nasilje prema osobi zaposlenj na međunarodnom aerodromu, ili uništi ili ozbiljno oštetiti aerodromske uređaje ili zrakoplov izvan službe, ili omete pružanje aerodromskih usluga."*

e.) Odgovornost optuženih Glavinić Suada i Duvnjak Saudina za krivično djelo ugrožavanje sigurnosti zračne ili morske plovidbe iz člana 198. stav 2. KZ BiH

Na osnovu svih izvedenih dokaza Tužilaštva, Sud izvodi zaključak da se u radnjama optuženih nisu stekla bitna obilježja niti elementi predmetnog krivičnog djela, a kako je ono propisano Krivičnim zakonom BiH. Naime, ovo vijeće nalazi nespornim da je prema osobama zaposlenim na Međunarodnom aerodromu Sarajevo, tačnije prema pripadnicima Granične policije BiH, Samardžija Nevenku i Cicović Nedeljku, izvršeno nasilje, što proizilazi iz samih iskaza ovih osoba datih u svojstvu svjedoka na glavnom pretresu održanom dana 13.11.2008. godine, međutim, kako je već navedeno, bitne elemente ovog krivičnog djela, Sud nije našao u radnjama optuženih Suada Glavinića i Saudina Duvnjaka, jer je nesporno da su ovo krivično djelo počinila 4 NN maskirana lica za koje tužilaštvo i ne tvrdi da se radi o optuženima, pa cijeneći, odnosno posmatrajući ovo krivično djelo kao zasebno, a u vezi sa već ranijom ocjenom Suda prema kojoj zločinačka

organizacija čiji su pripadnici navodno bili optuženi, nije dokazana od strane Tužilaštva, to se optuženi Glavinić i Duvnjak ni ne mogu oglasiti krivim za isto.

f) Opća obilježja krivičnog djela razbojništva iz člana 289. stav 2. KZ F BiH

Krivično djelo razbojništva čini onaj ko upotrebom sile protiv neke osobe ili prijetnjom da će izravno napasti na njezin život ili tijelo oduzme tuđu pokretninu s ciljem da njenim prisvajanjem pribavi sebi ili drugome protivpravnu imovinsku korist ili da je protivpravno prisvoji, (stav 1. čl.198KZ FBiH)

Stavom 2. Navedenog člana je prđviđeno da ako je kaznenim djelom iz stava 1. Ovoga člana, neka osoba sa namjerom teško tjelesno ozlijeđena, ili je to kazneno djelo počinjeno u sastavu grupe ljudi ili ako je upotrijebljeno oružje ili opasno oruđe.

g.) Odgovornost optuženih Glavinić Suada i Duvnjak Saudina za krivično djelo razbojništva iz člana 289. stav 2. KZ F BiH

Tužilaštvo u činjeničnom opisu navodi da je drugooptuženi Duvnjak Saudin izvršio krivično djelo razbojništva iz člana 289. stav 2. KZ F BiH, na način da se dana 26.06.2007. godine, u večernjim satima, u blizini "Proming" pumpe na Ilidži, zajedno sa još dva N.N. lica zaustavio svojim vozilom iza zaustavljenog vozila Bahto Jasmina, Audia Q7, izašao iz vozila, prišao mu, dok je drugo N.N. lice uperilo i pištolj prema Bahto Jasminu, ovog udario nogom u predjelu desne prepone rekavši mu: "gubi se od vozila", nakon čega su sva trojica sjeli u njegovo vozilo, startovali motor ključevima koji su se nalazili u bravi odvezavši se u nepoznatom pravcu.

Tužilaštvo BiH je na ove okolnosti saslušalo oštećenog, vlasnika vozila Audi Q7, Bahtu Jasmina. Ovaj svjedok je na glavnom pretresu održanom dana 04.12.2008. godine izjavio da je osoba koja je izvršila otuđenje njegovog vozila, drugooptuženi Saudin Duvnjak, pokazavši pri tom na optuženog, te je detaljno opisao na koji način je dana 26.06.2007. godine od njega otuđeno njegovo motorno vozilo, međutim njegov iskaz na glavnom pretresu se u bitnim dijelovima razlikuje od iskaza koji je dao u toku istrage kao i od samog činjeničnog ospisa optužnice.

Na glavnom pretresu održanom dana 4.12.2008. godine, ovaj svjedok je izjavio da je navedenog dana oko 23,00 sati, nakon što je zaustavio svoje vozilo audi Q7 pored ceste, na autobuskom proširenju u naselju Ilidža, radi mokrenja, vidio da se zaustavlja jedno vozilo, golf bijele boje, iz koga izlaze dva lica koja mu prilaze užurbanim hodom po kome svjedok odmah zaključuje da nešto nije u redu, zatim ga je jedno od tih lica(za koje svjedok tvrdi da se radi o optuženom Duvnjaku), udarilo nogom u predjelu prepona i reklo "gubi se", da bi tada to isto lice iz torbice koju je nosio preko tijela izvuklo pištolj i uperilo ga u njegovom pravcu, nakon čega oba lica sjedaju u njegovo vozilo i odvoze se, a treće lice koje nije ni izlazilo iz vozila golf, odlazi sa tim vozilom za njima. Ova svjedok je na

glavnom pretresu potvrdio da tu drugu osobu koja je svo vrijeme stajala pored osobe koja ga je udarila i uperila pištolj u njega, ne bi prepoznao i da se nalazi u sudnici, jer je samo ova prva osoba(optuženi Duvnjak) sa njim razgovarala i sva svjedoka pažnja je bila usmjerena na njega jer je on u ruci držao pištolj. Jedino čega se svjedok sjeća vezano za tu drugu osobu je da je na sebi imala kariranu košulju.

Za razliku od ovoga iskaza, u svojoj izjavi datoj na Zapisnik o prijemu usmene prijave MUP-a KS br.02/3-4-3/07 od 26.06.2007. godine datom u policiji, gdje je oštećeni otišao neposredno nakon izvršenja ovoga krivičnog djela, isti izjavljuje da ga je prva osoba (optuženi Duvnjak) udarila nogom u predjelu prepona, a da je druga osoba(za koju svjedok tvrdi da je bila u kariranoj košulji), imala pištolj koji je uperila u njega i rekla mu da se „gubi od vozila“, nakon čega su oba lica sjela u njegovo vozilo i uz pomoć ključa koji se nalazio u kontakt bravi isto startovali i odvezli se u pravcu Ilidže.

Ovu Službenu zabilješku je sačinio radnik MUP-a KS Omerspahić Lutvo koji je saslušan na glavnom pretresu i koji je potvrdio sadržaj iste.

Takođe u Službenom izvještaju MUP-a KS, odjel općeg kriminaliteta br.02/2-2-Kn:4946/07 od 4.07.2007. godine koji je sačinjen nakon što je oštećeni Bahto Jasmin ponovo došao u MUP KS da bi prijavio da su mu sa vozilom otuđene još neke stvari (mobiteli, sat, skupocjena olovka..) i tom prilikom je ponovio da ga je jedna osoba, koja mu je prišla sa leđa, udarila nogom u predjelu prepona, a nakon što se on pokušao usprotiviti toj prvoj osobi, prišla mu je druga osoba koja je bila u kariranoj košulji, uperila je pištolj u njega i otjerala ga od vozila.U ovom izvještaju svjedok je naveo da je zbog noći i neosvjetljenog terena primjetio samo jedno lice koje opisuje kao osobu starosti oko 30 godina,visine oko 1,90cm,krupnije građe, kratko ošišane sa strane, koja je tom prilikom na sebi imala svijetle pantalone i crnu majicu kratkih rukava.

Ovu službenu zabilješku su sačinili i potpisali radnici MUP-a KS Kapo Kenan i Šalaka Admir koji su saslušani na glavnom pretresu i koji su potvrdili da je Bahto Jasmin na navedeni način opisao otuđenje svog motornog vozila, te su potvrdili da su 27.06.2007. godine nakon prijave Bahto Jasmina da je nad njim izvršeno navedeno krivično djelo, izašli na lice mjesta i izvršili obilazak terena o čemu su sačinili i Službenu zabilješku br:02/2-2-2-316/07 od 27.06.2007. godine. U ovoj službenoj zabilješci je navedeno da se preko puta autobusnog stajališta „Plandište“ na kome se desilo navedeno krivično djelo, nalazi auto servis „Lada“ koji nije radio u kritično vrijeme, a što je potvrdio i oštećeni Bahto koji je izjavio da je vidio da u servisu a ni na spratu kuće nema svjetla, a da u blizini nema drugih kuća niti je bilo drugih svjedoka.

Sud je prilikom ocjene iskaza ovoga svedoka pošao od činjenice da ako se odluka Suda temelji samo na iskazu jednoga svjedoka, onda taj iskaz mora biti takav da ne ostavlja ni najmanju sumnju u njegovu tačnost i istinitost.

U vez sa tim Sud je prije svega pošao od toga kakva je u vrijeme izvršenja krivičnog djela, bila mogućnost oštećenog Bahto Jasmina, da vidi i zapamti izgled osobe koja je nad njim izvršila razbojništvo i koji stepen svjedokove pažnje je bio usmjeren na tu osobu, pa je u vezi sa tim utvrđena očigledana kontradiktornost u iskazima oštećenog u vezi sa činjenicom na koje od ta dva lica koja mu prilaze, je bila usmjerena njegova pažnja. Naime, oštećeni Bahto na glavnom pretresu tvrdi da ga je prva osoba(za koju on tvrdi da se radi o Duvnjaku) udarila i da je ta ista osoba iz torbice izvadila pištolj kojim mu je prijetila i da je on zapamtio baš tu osobu jer je samo ona sa njim razgovarala i svoju pažnju je umjerio baš na tu osobu jer je u ruci imala pištolj, međutim ovaj svjedok je u svojim izjavama u MUP- koje je davao neposredno nakon počinjenog djela tvrdio sasvim suprotno, odnosno tvrdio je da ga prva osoba(Duvnjak) udara nogom a da drugo lice u kariranoj košulji ima u ruci pištolj, pa bi onda u skladu sa onim što je ovaj svjedok izjavio na glavnom pretresu, trebalo biti logično da je njegova pažnja tada bila usmjerena na to drugo lice (koje po njegovom tadašnjem iskazu drži pištolj), dakle ne na osobu za koju oštećeni tvrdi da je optuženog Duvnjak.

Daljom analizom iskaza oštećenog bahto Jasmina, Sud je našao niz nedosljednosti u opisu samog događaja i to u pogledu bitnih okolnosti, počev od samog prilaska optuženog, osvjetljenosti mjesta na kome se događaj desio do načina odlaska ovih lica.

Tako u Službenoj zabilješci od 4.07.2007. godine ošeceni Bahto navodi da je bila noć i da bilo neosvjetljeno, te da mu je osoba za koju tvrdi da je optuženi Duvnjak, prišla sa leđa, a na glavnom pretresu je svjedok tvrdio da mu ta osoba ide u susret, detaljno opisujući i način njenoga hoda, te je tvrdio da je mjesto gdje se on zaustavio sa vozilom bilo osvjetljeno i da su mu ksenon svjetla na autu koja su bacala svjetlo u pravcu optuženog pomogla da ga vidi, istovremenu potvrđujući da svjetla farova automobila ne mogu bacati svjetlo u visini glave osobe koja je ispred vozila, pa se logično može zaključiti da ta svjetla nisu mogla osvjetliti ni lice osobe koja mu prilazi.

Nadalje, na glavnom pretresu svjedok je istakao da su ta dva lica sjela u njegovo vozilo i odvezla se, naglasivši da je ključ od njegovog vozila bio u tašnici koja se nalazila na suvozačevom sjedištu, te da za pokretanje njegovog vozila nije potrebno da ključ bude u bravi. Dok je u izjavi datoj u IV Policijskoj upravi iste večeri kada mu je otuđeno vozilo, svjedok naveo da se ključ njegovog vozila u tom momentu nalazio u kontakt bravi i da su te osobe vozilo startovala pomoću toga ključa, što takođe navodi Sud na zaključak da iskaz ovoga svjedoka nije potpuno pouzdan jer isti neke radnje opisuje sasvim različito, a da pri tome u oba slučaja sve veoma detaljno opisuje kao da se sa sigurnošću sjeća da se ta neka radnja desila baš na opisani način.

Ove kontradiktornosti nisu zanemarljive u smislu formiranja čvrstog zaključka koji bi proizašao iz jasnog i pouzdanost svjedočenja, iz koga bi se mogao izvući

zaključak koji bi isključivao svaku razumnu sumnju u pogledu samog događaja i počinioca.

Nadalje, svjedok Bahto Jasmin je potvrdio da je dana 30.06.2007. godien otišao na dženazu Ramiza Delalića Ćele, da bi tamo pokušao naći osobu koja mu je otuđila sporno vozilo, obzirom da je tu bio veliki broj ljudi, on je hodao i zagledao i prepoznao je osobu koja mu je otuđila vozilo, istu je slikao mobilnim telefonim i nakon što je izradio slike predao ih je Državnoj agenciji za istrage i zaštitu dana 03.07.2007., a što je i evidentirano Službenom zabilježskom broj 17-02/7-04-1-sl/07 od 03.07.2007. godine u čijem prilogu su te dvije fotografije. Na fotografiji to lice za koje je kasnije utvrđeno da se radi o Duvnjak Saudinu ima crne sunčne naočali i u čučućem je položju.

Svjedok Iković Sulejman radnik Mup-a KS je potvrdio da su oni u julu mjesecu 2007. godine od SIP-e dobili ove fotografije i da su iste prosljedili PU drugih kantona, da bi jedan policajac iz Zenice kada je dolazio u MUP KS na slici prepoznao lice Topčić Muharema koje stoji na ovim fotografijama pored lica u sunčanim naočalama i tako su došli do imena Duvnjak Saudina.

Dana 01.03.2008. godine Bahto Jasmin je u prostorijama MUP-a KS vršio prepoznavanje i među pet lica je sa 100% sigurnošću prepoznao Dunjak Saudina kao lice koje je kritičnog dana nad njim izvršilo razbojništvo, ašto je evidentirano i u zapisniku o prepoznavanju MUP-a KS 02/2-2-SI/08 od 01.03.2008. godine.

Nesporno je da se na fotografijama koje je slikao oštećeni Bahto na sahrani Ramiza Delalića Ćele, nalazi optuženi Duvnjak Saudin, kao i da je oštećeni u prostorijama MUP-a KS pokazao na optuženog Duvnjak Saudina kao osobu koja je nad njim izvršila krivično djelo razbojništva. Međutim, Sud smatra da obzirom na mogućnost svjedoka da u noćnim satima, na slabo osvjetljenom prostoru, vidi i zapamti osobu koju vidi prvi put u životu, kao i činjenicu da je nejasno na koju od dvije osobe je bila fokusirana svjedokova pažnja, ne može smatrati pouzdanim tvrdnju oštećenog da se na fotografiji koju je oštećeni slikao na sahrani nalazi upravo ta osoba, posebno kada se ima u vidu da osoba na fotografiji ima tamne sunčane naočale, dakle oštećeni nije mogao vidjeti oči te osobe, a što je sigurno veoma važno da bi se neka osoba prepoznala, posebno ako ste tu osobu vidjeli samo jednom i to u naprijed navedenim uslovima. Takođe, obzirom da je optuženi Dunjak osoba koja nema nikakav karakterističan izgled ili neku specifičnost po kojoj bi se lako pamtio (što je vidljivo na priloženoj fotografiji), velika je mogućnost da je tada, na toj sahrani sigurno bilo dosta osoba slične građe i izgleda kao Duvnjak Saudin.

Takođe, radnja prepoznavanja u MUP-u KS je vršena 01.03.2008, dakle, sedam mjeseci nakon kritičnog događaja, oštećeni je prije prepoznavanja opisujući osobu koja je nad njim izvršila razbojništvo rekao da je ta osoba u trenutku izvršenja krivičnog djela na sebi imala bijelu majicu, a na glavnom pretresu je tvrdio da je ta osoba imala crnu majicu, takođe oštećeni je na glavnom pretresu izjavio da ostale osobe koje su bile sa Duvnjak Saudinom u vrsti za prepoznanje“ nisu mu bile ni

slične“, ali da to nije njegov problem. Važno je naglasiti da je oštećeni Bahto kod sebe sve od 30.06.2007. imao fotografije sa sahrane na kojim a se nalazi optuženi Duvnjak Saudin i veoma je moguće da je oštećeni Bahto Jasmin u MUP-u KS upravo i tražio i prepoznao osobu sa fotografije koju je načinio na sahrani, iz kog razloga Sud zaključuje da kvalitet ovoga dokaza nije takav da se na njemu može van svake razumne sumnje uspostaviti pouzdan osnov za identifikaciju optuženog.

Dakle, iz izjava oštećenog Bahto Jasmina proizilaze očigledne kontradiktornosti, koje, kada se povežu sa činjenicom da je oštećeni u noćnim satima, na slabo osvijetljenom prostoru, nakratko vidio osobu koju prvi put u životu vidi, da se radi o osobi koja nema nikakav karakterističan izgled ili neku specifičnost po kojoj bi se lako mogla zapamtiti, da njegov iskaz nije potkrijepljen iskazom niti jednog svjedoka niti materijalnom dokumentacijom, ne može se ovome svjedoku pokloniti bezrezervna vjera i prihvatiti da je on 100% siguran da je optuženi Saudin Duvnjak lice koje je nad njim izvršilo razbojništvo.

Sud primjećuje vezano za svjedočenje Bahto Jasmina da nije dovoljno da je iskaz svjedoka dat iskreno, nego je ključno pitanje koliko je isti pouzdan, u šta Sud nije bio uvjeren izvan razumne sumnje.

Svjedoci Skomorac Mehmed, Džerahović Derviš, koji su dana 21.01.2009. godine svjedočili na glavnom pretresu u konceptu odbrane, istakli su da se optuženi Saudin Duvnjak u inkriminsano vrijeme nije mogao nalaziti na mjestu gdje je izvršeno otuđenje motornog vozila "Audi Q7", jer se isti nalazio u klubu "Maredo" u Zenici, gdje je inače radio na obezbjeđenju lokala u okviru zaštitarske agencije "Oscar". Uz to, branilac drugooptuženog priložio je kao dokaz tabelarni pregled prisustva na poslu za period januar-decembar 2007. godine, a vezano za prisustvo optuženog Saudina Duvnjaka na poslu, iz koje evidencije proizilazi da je optuženi u inkriminisano vrijeme zaista bio u klubu "Maredo" u Zenici.

Evidentno je da su ovi svjedoci bliski prijatelji sa optuženim, njihovi iskazi nisu jasni, konkretni i precizni, a uloženi tabelarni pregled prisustva na poslu je samo njihov interni akt koji nije dostavljan nikome, na kome nema datuma satavljanja, potpisa niti pečata.

Međutim, sud nije našao neophodnim da ove dokaze u presudi detaljno analizira, obzirom da su ranije pomenuti i posebno cijenjeni dokazi dovoljniji da ozbiljno dovedu u sumnju navode iz optužnice.

Obzirom da tužilaštvo u činjeničnom opisu navedene optužnice, optuženom Glaviniću ne stavlja na teret samostalnu radnju izvršenja krivičnog djela razbojništva, te u skladu sa ocjenom Suda, prema kojoj zločinačka organizacija čiji su pripadnici navodno bili optuženi, nije dokazana od strane tužilaštva, to se optuženi Glavinić Saudin ni ne može oglasiti krivim za ovo krivično djelo.

S obzirom na sve navedeno Vijeće je zaključilo da dokazi izvedeni od strane tužilaštva, po svom kvalitetu nemaju potrebnu snagu uvjerljivosti da su optuženi Glavinić Suad i Duvnjak Saudin počinili krivično pravne radnje koje im se navedenom optužnicom stavljaju na teret.

S toga je, shodno primjenjenom načelu "in dubio pro reo", to jeste pravila koje se odnosi na to da Sud može neku činjenicu na temelju ocjene dokaza smatrati utvrđenom tek kada se na glavnom pretresu uvjerio u njeno postojanje i kada u tom pogledu više nema dvojbi. Pri tome se činjenice koje su in peius (na štetu) optuženog moraju sa sigurnošću utvrditi, tj. dokazati, a ako se to ne postigne, uzima se kao da one i ne postoje, a činjenice koje su in favorem (u korist) optuženog, uzimaju se kao da postoje i onda kada su utvrđene sa vjerovatnošću (znači ne sa sigurnošću).

Poštujući citirani zakonski princip Sud je usljed nedostatka dokaza, uz primjenu odredbe člana 284. Tačka c) u vezi sa članom 3. Zakona o krivičnom postupku BiH i donio oslobađajuću presudu.

6. Odluka o troškovima krivičnog postupka i imovinsko-pravnom zahtjevu

Na osnovu člana 198. stav 3. ZKP BiH, Sud je oštećenog Jasmina Bahtu koji je dana 04.12.2008. godine, na glavnom pretresu istakao imovinskopravni zahtjev odnosno zatražio naknadu štete za lične stvari koje su se nalazile u njegovom otuđenom vozilu, uputio da imovinskopravni zahtjev može ostvariti u parničnom postupku.

Na osnovu člana 189. stav 1. ZKP BiH, a obzirom da je Sud donio oslobađajuću presudu, troškovi krivičnog postupka, kao i nužni izdaci optuženog, te nužni izdaci i nagrada branitelja padaju na teret budžetskih sredstava.

Zapisničar

Denis Podžić

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A**

Vesna Jesenković

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba vijeću Apelacionog odjeljenja Suda BiH u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema pismenog opravka presude.